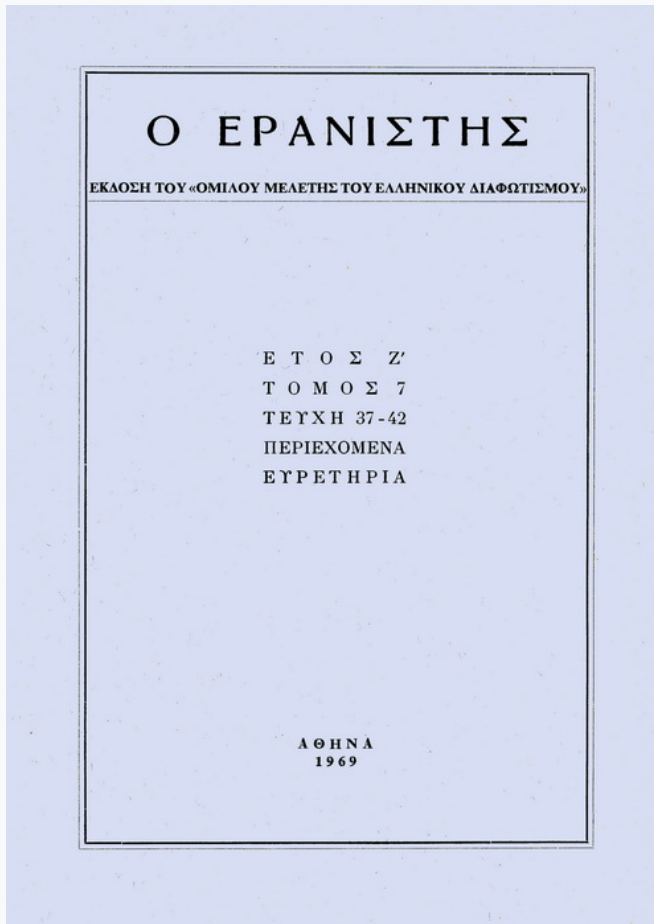

The Gleaner

Vol 7 (1969)

Η προσγραφόμενη στον Ρήγα πρώτη έκδοση του Αγαθάγγελου. Το μόνο γνωστό αντίτυπο

Αλέξης Πολίτης

doi: [10.12681/er.9911](https://doi.org/10.12681/er.9911)

Copyright © 2016, Αλέξης Πολίτης

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Πολίτης Α. (2016). Η προσγραφόμενη στον Ρήγα πρώτη έκδοση του Αγαθάγγελου. Το μόνο γνωστό αντίτυπο. *The Gleaner*, 7, 173–192. <https://doi.org/10.12681/er.9911>

Η ΠΡΟΣΓΡΑΦΟΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΡΗΓΑ ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

Τὸ μόνο γνωστὸ ἀντίτυπο

Στὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, στὸ Λαογραφικὸ Μουσεῖο καὶ Ἀρχεῖο, βρίσκεται (μὲ τὸν ἀριθμὸ Σπ. Λ. 837) ἡ προσγραφόμενη στὸν Ρήγα Βελεστινλή πρώτη ἔκδοση τοῦ Ἀγαθάγγελου, γνωστὴ ὡς σήμερα μόνο ἀπὸ πληροφορίες¹. Τὸ ἀντίτυπο προέρχεται ἀπὸ τὴ βιβλιοθήκη τοῦ Ν. Γ. Πολίτη, καθὼς δείχνει ἡ σφραγίδα στὴν προμετωπίδα, καὶ πρόκειται προφανῶς γιὰ τὸ ἀντίτυπο ἐκεῖνο τοῦ Ἀγαθάγγελου τὸ ὁποῖο ἀναφέρει ὁ Ν. Γ. Πολίτης, χωρὶς ὅμως νὰ δηλώνῃ ρητὰ πῶς βρισκόταν στὴν κατοχὴ του².

Τὸ ἔντυπο λοιπὸν ἐλάμβανε. Τὴν ταυτότητά του μὲ τὴν λεγόμενη ἔκδοση τοῦ Ρήγα τὴν πιστοποίησε ὁ κ. Κ. Θ. Δημαρᾶς, ὁ ὁποῖος καὶ μὲ καθοδήγησε στὴν παραπέρα ἔρευνα.

Πρόκειται γιὰ ἓνα μικρὸ φυλλάδιο σὲ 8^ο μικρὸ μὲ προμετωπίδα καὶ 44 ἀριθμημένες σελίδες. Γιὰ χρόνος τῆς ἔκδοσης σημειώνεται τὸ 1279 καὶ γιὰ τόπος ἡ ἐξίσου φανταστικὴ Ἀγαθούπολη. Ἐντύπωση κάνει ἡ κομψότητα τοῦ βιβλίου, στὸ τύπωμα χρησιμοποιεῖται καὶ κόκκινο μελάνι καὶ τὸ κείμενο στολίζεται μὲ περίτεχνες βινιέτες³. Ἐπειδὴ τὸ ἀντίτυπο εἶναι μοναδικό, τὸ ἀναδημοσιεύουμε σὲ φωτοτυπία.

1. Εὐσεβοῦς τιως συντάκτου . . . Ζηλοπροφῆτου, *Σύνταγμα πνευματικόν*. Ἐρμούπολις 1838 σελ. ιβ', κα', κβ', κγ' καὶ ἄλλοῦ. Πρβλ. Λ. Βρανούση, *Ρήγας* (Β. Β. 10) Ἀθήνα 1953, σελ. 80 - 81.

2. *Δημόδεις δοξασίαι περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἑλλ. Ἔθνους*, Λαογρ. Σύμμεικτα τ. Α' σελ. 25 «. . . Τὸ ἔργον ἐξεδόθη ἀνωνύμως ἐν Λιψία, πιθανῶς κατὰ τὸ 1751, ἢ μικρὸν ὕστερον, τῆς σπανιωτάτης ἐκδόσεως ταύτης ἐν μόνον ἀντίτυπον εἶναι γνωστόν . . .».

3. Μὲ τὴν καθοδήγησιν καὶ τὴν βοήθεια τοῦ κ. Λ. Βρανούση ξεφύλλισα τὴν «Ἐφημερίδα» τῶν ἀδελφῶν Πούλιου, στὸ τυπογραφεῖο τῶν ὁποίων τύπωσε βιβλία τοῦ ὁ Ρήγας — καθὼς καὶ τὰ περισσότερα βιβλία, τὰ τυπωμένα στὴ Βιέννη κατὰ τὴν δεκαετία 1790 - 99. Ἀπὸ τὶς βινιέτες τοῦ Ἀγαθάγγελου συνάντησα τὸν μονοκέφαλο ἀετὸ (στὴν κορυφὴ τῆς σελ. 3 στὴν ἐφημερίδα τοῦ ἔτους 1791 καὶ τοῦ 1797) καθὼς καὶ τὸ ἀβγὸ μὲ τὶς τέσσερις κουκκίδες (ἀπαντᾶται σὲ κάθε σελίδα καὶ ἀποτε-

Ἡ μόνη μας πληροφορία πὺς ἐκδότης αὐτοῦ τοῦ βιβλιαριδίου εἶναι ὁ Ρήγας προέρχεται ἀπὸ ἕναν μεταγενέστερο ἐκδότη τοῦ Ἀγαθάγγελου, τὸν ἐπονομαζόμενον Ζηλοπροφήτη⁴. Ἡ ἐπικριτικὴ διάθεση τοῦ τελευταίου ἀπέναντι στὴν ἐκδοτικὴ προσπάθεια τοῦ Ρήγα καὶ τὸ ὅτι ἡ εἶδησις αὐτὴ δὲν ξέρομε νὰ διαφεύσθηκε ποτὲ (στὰ 1838 πού τυπώθηκε ἡ ἐκδοσις θὰ ζοῦσαν ἀκόμη πολλοὶ γνώριμοι τοῦ Ρήγα), συνηγοροῦν γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς πληροφορίας. Ἡ εὕρεσις τοῦ ἀντιτύπου δείχνει ἐξάλλου τὴν εὐσυνειδησία καὶ τὴν ἀκρίβεια τοῦ Ζηλοπροφήτη, ὅλα ὅσα ἀναφέρει γιὰ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ρήγα εἶναι σωστά. Θὰ τὴν ὀνομάζουμε λοιπὸν στὸ ἐξῆς ἐκδοσις τοῦ Ρήγα δίχως νὰ ἐρευνήσουμε περισσότερο γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς πληροφορίας.

Στὴν ἐκδοσις τοῦ Ρήγα ὑπάρχει ἕνα κενὸ (πρβλ. ἐκδοσις Ζηλοπροφήτη, Ἐρμούπολις 1838 σελ. 59 καὶ 72). Λείπει τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου Ζ' καὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ κεφαλαίου Η'⁵. "Ὅτι τὸ κενὸ αὐτὸ ὀφείλεται σὲ παραδρομὴ καὶ ὄχι σὲ σκόπιμη ἐπέμβασις στὸ κείμενο, τὸ πιστοποιεῖ ἡ ἔλλειψις τοῦ τίτλου τοῦ κεφαλαίου Η' ἀπὸ τὸ κεφάλαιο Ζ' περναῖμε κατευθεῖαν στὸ κεφάλαιο Θ'". Ὡστε, εἴτε ἡ ἐκδοσις ἐγίνε ἀπὸ λειψὸ χειρόγραφο, εἴτε κάποια φύλλα παράπεσαν στὸ τύπωμα. Τὸ κομμάτι πού λείπει τὸ δημοσιεύουμε σὲ ἐπίμετρο· τὸ παίρνουμε ἀπὸ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ζηλοπροφήτη.

"Ἄν ἡ ἐκδοσις ὀφείλεται στὸν Ρήγα, πιθανότερο εἶναι νὰ ἐγίνε κατὰ τὴν πρώτη παραμονή του στὴν Βιέννη (1790 - 91). Τότε παρατηροῦμε μιὰ ἔντονη ἐκδοτικὴ του δραστηριότητα· τυπώνει σ' ἕνα χρόνον δυὸ ἀκόμη βιβλία⁶. Ὁ λίγος καιρὸς πού θὰ εἶχε στὴν διάθεσή του δικαιολογεῖ καὶ τὸ λάθος στὸ τύπωμα. Ἀντίθετα, τὴν δευτέρη φορά πού βρέθηκε στὴν Βιέννη (1796 - 1797) ἦταν πιά συνεπαρμένος ἀπὸ τὴν Γαλλικὴ Ἐπανάστασις καὶ τὴν πίστη στὴν ἔνοπλη ἐξέγερσις. Λίγο ταιριάζει νὰ ἐκδίδῃ προφητικὸ κείμενο τὴν ἴδια ἐποχὴ πού συνθέτει καὶ διαδίδει τὸν Θούριον — ἀλλὰ ἄς μὴν ἀποκλείσουμε καὶ μιὰ διμέτωπη προσπάθεια. Καὶ ἔνοπλη ἐπανάστασις καὶ ἀγαθαγγελισμὸς. Ἴσως πάλι ἀργότερα νὰ ἀποκηρύξε σιωπηρὰ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ἀγαθάγγελου καὶ γι' αὐτὸ οἱ βιογράφοι του δὲν ἤξεραν — ἢ δὲν θέλησαν νὰ ποῦν — τίποτε.

λεῖ μαζί με ἄλλες βινιέτες μιὰ σύνθετη) στὸ φυλλάδιο «Τηλέμαχος καὶ Καλυψώ», Τυπογραφεῖο Μαρκιδ. Πούλιου, Βιέννη 1796 καθὼς καὶ στὸ Καλενδάριο τοῦ 1796, στὸ ἴδιο τυπογραφεῖο.

4. Βλ. σημ. 1.

5. Στὴν σελ. 33, στίχος 6, ἀνάμεσα στίς φράσεις «τί μέλλει γενέσθαι» καὶ «καὶ καταβαλεῖς αὐτούς».

6. Βρανούση, ὁ. π. σελ. 33.

Μνεία γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ Ρήγα, χωρὶς ὅμως νὰ ἀναφέρεται ποιὸς εἶναι ὁ ἐκδότης, μᾶς παρέχουν καὶ οἱ ἰδιόγραφες σημειώσεις τοῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου, πού τις προτάσσει σ' ἓνα δικό του χειρόγραφο τοῦ Ἀγαθάγγελου, γραμμένες τὸ 1832. Τὸ χειρόγραφο αὐτὸ⁷ τὸ παρέβαλε ὁ ἴδιος ὁ Οἰκονόμος μὲ ἓνα χειρόγραφο, ἀντίγραφο «τοῦ ἐκδεδομένου βιβλιαριδίου τοῦ Ἀγαθαγγέλου» καὶ σημείωσε στὸ περιθώριο τίς διαφορετικὲς γραφές. Καὶ μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἴδιος πῶς: «τὸ δ' οὖν τυπωθὲν βιβλιάριον τοῦ Ἀγαθαγγέλου καὶ αὐτὸς ἐγὼ μέμνημαι ἰδῶν, καὶ ἀναγνῶς ἔτι παῖς ὢν (περὶ τὸ 1792 - 95), πεμφθὲν βῶρον παρὰ τινος ἐκ τῆς Εὐρώπης τῷ ἀοιδίμῳ πατρί... καὶ ἦν τὸ τεῦχος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βιβλιοθήκῃ μέχρι: τῆς ἐκ τῆς πατρίδος εἰς Σμύρνην μετοικεσίας ἡμῶν... Τοῦτο δ' οὖν τὸ ἔκτυπον τοῦ Ἀγαθαγγέλου, μέμνημαι ὅτι καὶ ὁ ἀείμνηστος πατὴρ ὁ ἡμέτερος παραβάλλων πρὸς ἄλλον παλαιὸν τοῦ Ἀγαθαγγέλου χειρόγραφον... (ἦν δε γεγραμμένον περὶ τὸ 1760 ἔτος ὡς ἔτι μέμνημαι), εὗρισκε τὸ τετυπωμένον ἐν πολλοῖς διαφέρον τοῦ ἡμετέρου χειρογράφου, καὶ πολλαχοῦ ἔλλειπές καὶ συγκεκομμένον, καὶ τὴν ἔκδοσιν οὐκ ἐπήνει...».

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Οἱ χρησιμοὶ τοῦ Ἀγαθάγγελου, γραμμένοι ἀπὸ τὸν Θεόκλητο Πολυεῖδη γύρω στὰ 1750⁸ γνῶρισαν μεγάλη δημοτικότητα. Ὁ ἴδιος ὁ Πολυεῖδης δὲν γνωρίζουμε νὰ τοὺς τύπωσε, ἢ ἔκδοση τοῦ Ρήγα πρέπει λοιπὸν νὰ θεωρηθῇ ἢ πρώτη, καμωμένη γύρω στὰ 1791 - 96. Φαίνεται πῶς ἀκολούθησε μιὰ ἄλλη στὸ Μεσολόγγι, τὸ 1824, καθὼς μαρτυρεῖ ὁ Ἰ. Φιλήμων⁹ καὶ ὁ Ζηλοπροφήτης¹⁰. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἔκδοση αὐτὴ δὲν ἔχουμε κανένα ἀντίτυπο.

7. Βρίσκεται στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης μὲ τὸν ἀριθμὸ Ἀποθήκη 30231. Δὲν περιέχεται στὸν κατάλογο τῶν χειρογράφων τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τοῦ Α. Σιγάλα. Τὴν ὑπόδειξή του τὴν ὀφείλω στὸν καθηγητὴ μου Λίνο Πολίτη.

8. Βλ. τὸ περιεκτικώτατο ἄρθρο «Ἀγαθάγγελος» τοῦ Ν. Γ. Πολίτη περασμένο στὰ Λαογραφικὰ Σύμμεικτα, σελ. 26. Ἐπίσης τοῦ ἴδιου *Λημνῶδεις δοξασίαι*, ὁ. π. σελ. 23, 24. Ἀκόμα τὸ ἐκτε-

νὲς ἄρθρο τοῦ Εὐλόγιου Κουρίλα γιὰ τὸν Πολυεῖδη στὰ *Θρακικὰ*, τόμ. ΙΓ', ΙΔ', ΙΕ'.

9. Ἰ. Φιλήμωνος, *Δοκίμιον Ἱστορικῶν περὶ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας*, 1834 σελ. 68 σημ. α' : ἐπιτήδειοι τινὲς γνωρίζοντες τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν τοῦ Λαοῦ περὶ τῶν Εὐαγγελισμῶν τοῦ Ἀγαθάγγελου ἐνήργησαν τὴν ἐν Μεσολόγγιον μετατύπωσίν του, 1824.

10. Ὁ. π. σελ. κγ'.

Ἡ παλαιότερη γνωστὴ ὡς σήμερα ἦταν τυπωμένη στὴν Ἀθήνα τὸ 1837 (Γκ. Μ. 2915) μὲ τὴν σημείωση «β' ἔκδοσις» καὶ τὰ ἀρχικὰ Ο.Ι.Κ. Ἀκολουθεῖ ἡ ἔκδοσις Στεφανίτζη, Ἀθήναι 1838 (Γκ. Μ. 3049) καὶ τοῦ Ζηλοπροφήτη, Ἐρμούπολις 1838 (Γκ. Μ. 2968). Ἡ τελευταία εἶναι σημαντικὴ καὶ γιὰ τὶς πληροφορίες ποὺ δίνει στὸν πρόλογό της καὶ γιὰ τὸν λόγιον, καὶ πιθανότατα κληρικόν, ἐκδότην παραθέτει σὲ εἶδος κριτικοῦ ὑπομνήματος τὶς διαφορετικὰς γραφεὶς τῶν ἄλλων χειρογράφων ποὺ εἶχε ὑπόψην του, καθὼς καὶ τὶς γραφεὶς τοῦ Ρήγα.

ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΟΥ

Ἄμα ρίξουμε καὶ μιὰ μόνο ματιὰ στὸ ἔργο, θὰ ἀπορήσουμε μὲ τὴν τεράστια διάδοσιν τοῦ Ἀγαθαγγέλου, ποὺ καὶ ὡς διδῆλο κυκλοφόρησε μὲ μικρὰς παραλλαγὰς σ' ὅλον τὸν 19^ο αἰῶνα, ἀλλὰ καὶ μυθολογικὸ θάρρος τεράστιον ἀπέκτησε· γιὰ τὸν λαὸν ὁ Ἀγαθάγγελος προέλεγε τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἑθνους. Τὸ κείμενον τὸ ἴδιον δὲν δικαιολογεῖ τέτοια δημοτικότητα. Τὸ χαρακτηρίζει ἀκατανοησία, ἔλλειψιν εἰρημῶν καὶ λογικῆς συνέπειας. Καὶ τὸ σπουδαιότερον, καμιά προφητεία γιὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἢ ἔστω γιὰ κάποιο καλύτερον μέλλον. Οὔτε λέξι γιὰ τὸ περίφημον «ξάνθον γένος» ἢ γιὰ κάποια ἀπὸ Θεοῦ δοθήθεια. «Περὶ τῆς τύχης τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν ὁμιλεῖ διὰ βραχυτάτων καὶ ὅλως ἐν παρόδῳ»¹¹. Ἐλάχιστα γιὰ τὸ Βυζάντιον, ἀντίθετα πολλὰς πληροφορίες γιὰ τὰ διάφορα βασίλεια τῆς Εὐρώπης, μὲ κύριον στόχον τὴν Γερμανίαν καὶ τὶς «αἰρετικὰς» θρησκευτικὰς τῆς πεποιθήσεις καὶ ὅλα σὲ τόσο σκοτεινὸ ὕψος¹², ὥστε «δεῖται Δηλίου κολυμβητοῦ πρὸς κατανόησιν τοῦ κειμένου»¹³. Τί νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς; Πῶς οἱ Ἕλληνες ἀναγνώστες μὲ θαυμαστὰς γνώσεις καὶ ἰκανότητα ἐρμήνευαν τὰ δυσνόητα ὑπονοούμενα; Καὶ θὰ τοὺς ἐνδιέφεραν ἄραγε τὰ πράγματα τῆς Πολωνίας ἢ τοῦ Βελγίου; Ἡ ἄρκεσαν οἱ δυὸ τρεῖς ὑπαινεγμοὶ στὸ κεφάλαιον Ε' γιὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Ρώσου αὐτοκράτορα καὶ τὴν συντριβὴν τῶν Ἰσμηλιτῶν — ποὺ ὅπως

11. Ν. Γ. Πολίτου, *Δημῶδεις δοξασίαι*... ὁ. π. σελ. 25.

12. Φράσεις μὲ ἰδιότυπην σύνταξιν καὶ κοφτεράς. Ἡ ἔκδοσις Ἐρμουπόλεως 1838 τὶς ἀριθμεῖ μάλιστα. Φαίνεται πῶς αὐτὸ θὰ συνέβαινε καὶ σὲ ὀρισμένα χειρογράφα καὶ πῶς ἓνα τέτοιο χειρό-

γραφο θὰ εἶχε ἴσως ὑπόψην τοῦ ὁ Σολωμός. Γιατὶ πιστεύω πῶς ἡ πηγὴ γιὰ τὸ ὕψος τῆς «Γυναίκας τῆς Ζάκυθος» θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ στὸν Ἀγαθάγγελο καὶ μάλιστα στὴν ἀρχὴν του.

13. Κουρίλας, ὁ. π. Ἐρακικά ΙΓ' σελ. 148.

σημειώνει ὁ Ν. Γ. Πολίτης¹⁴ εἶναι παρέμβλητοι στὸ ἔντυπο, ἀπὸ ὅπου πέρασαν καὶ στίς ὑπόλοιπες ἐκδόσεις, ἐνῶ λείπουν ἀπὸ τὰ περισσότερα χειρόγραφα — γιὰ νὰ δώσουν τέτοια διάδοση καὶ ἀξία στὸν Ἀγαθάγγελο, ὥστε καὶ μόνο τὸ ὄνομά του νὰ φορτισθῆ μετὰ τὸ μυθολογικὸ θάρος ποῦ τὸ κράτησε ὡς τις μέρες μας.

Νομίζω πὼς ἡ κύρια αἰτία τῆς δημοτικότητος τοῦ Ἀγαθάγγελου πρέπει νὰ ἀναζητηθῆ ἀκριβῶς στὴν ἀκατανοησία του. Ὁ κόσμος τὸ ἔδλεπε σὰν κάτι τὸ μαγικόν, τὸ ἀνερμήνευτο ἐπομένως, ποῦ ὅλη του ἡ δύναμη ὀρίζεται ἴσα-ἴσα στὸ ἐξαιρετικὰ δυσνόητο ὕφος. Συμβαίνει δηλαδὴ κάτι παρόμοιο μετὰ τις ἐπιπτώσεις. Τὰ λόγια δὲν εἶναι ὁ λόγος, σημάδια ποῦ δηλώνουν τὴ σκέψη, παρὰ ἀποκατοῦν μιὰ δική τους ὑπόσταση, ἀνεξάρτητη ἀπὸ κάθε λόγο (= λογικὴ) καὶ συνεπῶς δική τους λειτουργία. Λειτουργοῦν μετὰ τὴν ὑποβολή, καὶ κάθε βιβλίον, χειρόγραφο ἢ ἔντυπο, εἶχε μεγάλη δύναμη ὑποβολῆς γιὰ πολλοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ σπανιότητά του καὶ τὸν σύνδεσμο μετὰ τοὺς κοινωνικὰ ἀνώτερους, τοὺς ἱερεῖς κλπ.¹⁵

Σημειώνουμε, τέλος, πὼς μετὰ τὴν δημιουργία τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου καὶ τὴν στροφή πρὸς τὴν συντήρηση, πληθαίνουν οἱ Ἀγαθαγγελιστές. Τὸ 1837 ἔχουμε μιὰ ἐπανέκδοση, τὸ 1838 δύο ἀκόμη, τὸ 1849 καὶ τὸ 1853 καινούριες πάλι ἐκδόσεις.

Εἶναι χαρακτηριστικόν, πὼς ὁ ἐκδότης τοῦ 1849 εἶναι ὁ Κοσμάς Φλαμιάτος, ὁ ὁποῖος συνδέεται στενὰ καὶ μετὰ τὸν περίφημον μοναχὸ Χριστόφορο Παπουλάκη¹⁶ καὶ ἀνήκει στοὺς κύκλους τῆς αὐστηρῆς ὀρθοδοξίας. Τὴν ἐποχὴ ποῦ ἓνα μέρος τοῦ ἑλληνισμοῦ πάλευε γιὰ νὰ ἀνδρωθῆ, μετὰ ὅπλο τὸν Ἰουτικοφερμένο ὀρθὸ λόγον, ἔσοι διδάσκουν τὴν ἐξ ἀπὸ κ α λ ὑ ψ ε ω ς γνώση ὀπλιζόνται μετὰ τις προφητεῖες τοῦ Ἀγαθάγγελου. Ἐνα κείμενον ποῦ γράφτηκε γιὰ θρησκευτικοὺς σκοποὺς χρησιμοποιεῖται τώρα γιὰ διαφορετικοὺς ἀγῶνες.

Ἄλξης Πολίτης

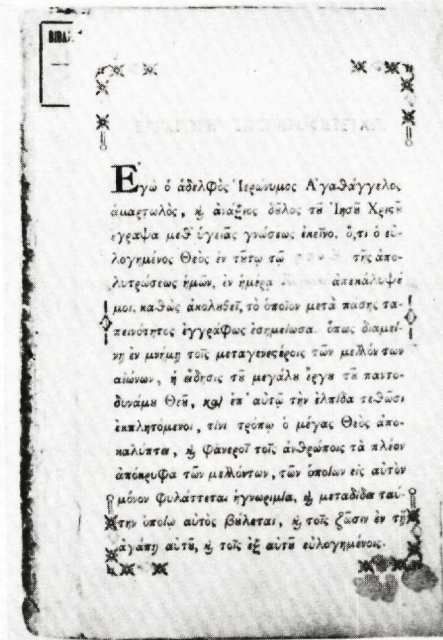
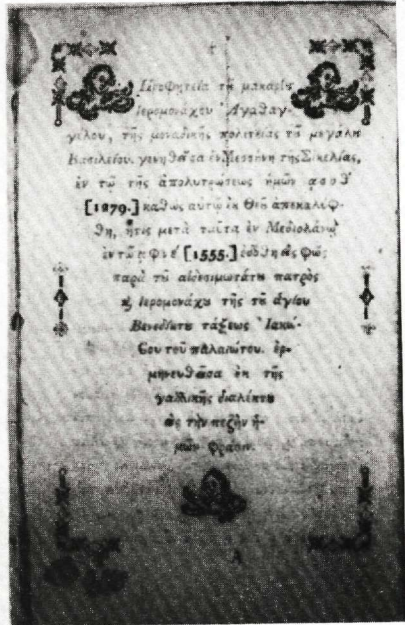
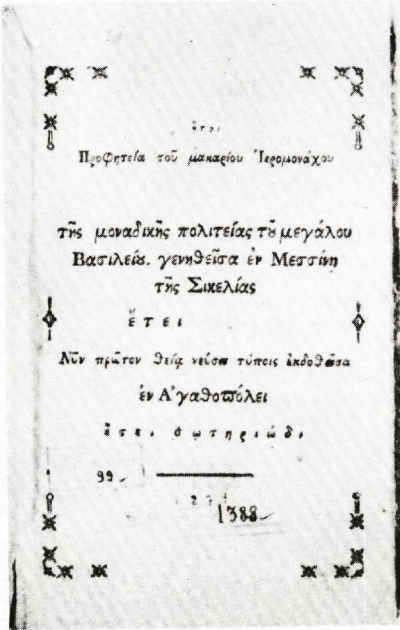
14. Λαογρ. Σύμμεικτα σελ. 25.

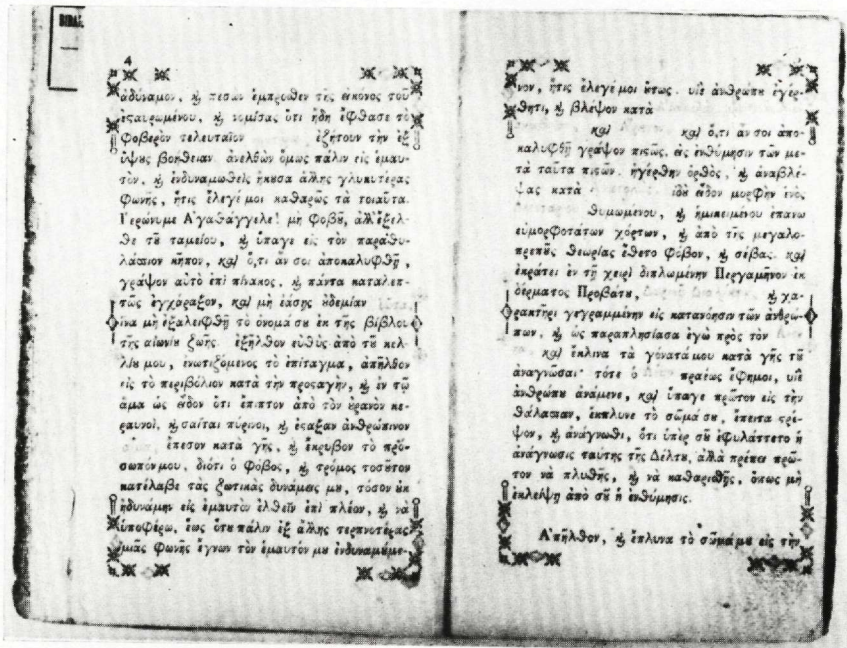
15. Πρβλ. Κ. Ρωμαίου, *Μικρὰ Μελετήματα*, σελ. 259 σημ. 1, ὅπου γίνονται λόγος γιὰ ὀμαδικὴ ὑποβολή: «... ἐπὶ τέλος διάβασε ὁ παπὰς στὴν ἐκκλησία τὸ βιβλίον τοῦ Χουρμουζιάδη καὶ τὸ κακὸν ἐπέρασε, ὅχι βέβαια μετὰ τὴν

κατανόησή του ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀντίθετη ὑποβολή ποῦ ἔκανε ἓνα βιβλίον σταλμένο ἀπὸ τὴν Πόλιν».

16. Γιὰ τὸν Κοσμά Φλαμιάτον καὶ τὸν Παπουλάκην βλέπε: Μπάμπη Ἄννινου, *Ἱστορικὰ σημειώματα*, Ἀθήναι 1925, σελ. 377-481.

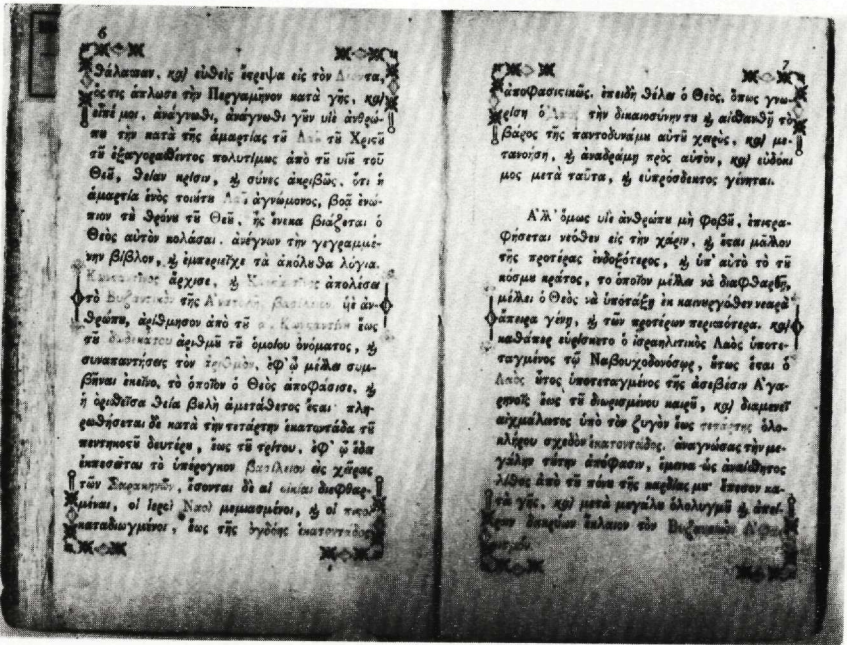
Στις σσ. 179-190 δημοσιεύεται σὲ φωτοτυπία ὁλόκληρο τὸ κείμενο τοῦ Ἀγαθάγγελου ἀπὸ τὸ ἀντίτυπο τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Στὸ Ἐπίμετρο πὸς ἀκολουθεῖ (σ. 191-192), δημοσιεύεται ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ζηλοπροφήτη (1838) τὸ κομμάτι τῆς προφητείας πὸς λείπει ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ «1279», βλ. παραπάνω σ. 174.

4
 ἄδουαμοι, ἢ περὶ ἐμπεδοκίτην τὸν ἐκκοινοῦ
 ἰσαριζμένον, ἢ κοίτης, οὗτι ἦδη ἔφρασε τὸ
 Φοβερὸν τελευταῖον. Ἐξέστην τὴν
 ἴσως βοῶντων ἀδελφῶν ὡμοῦ πάλιν τὴν ἰμα
 τῶν, ἢ ἰδουαμοὶ δὲ ἕκαστα ἄλλος γυμναστὴς
 Φωίης, ἥτις ἐλάγει μοι καθάρως τὰ τοιαῦτα.
 Ἦρωσιμα Ἀγαθαγγελεῖ! μὴ φοβῆ, ἀλλ' ἐξελ
 θε τὴ ταμίου, ἢ ἵταγε εἰς τὸν παραθύ
 λασιον ἤκου, καὶ ἔτι ἀν σοι ἀποκαλυφθῆ,
 γράψον αὐτὸ ἐπὶ πλάκος, ἢ πάντα καταλε
 γῶς ἐγγράξων, καὶ μὴ ἴσως ἰδεῖσθαι
 ὅτι μὴ ἔλαλεφθῆ τὸ ὄνομα σὺ ἐν τῆς βιβλίου
 τῆς αἰωνίης ζωῆς. Ἐξῆλθον εὐθὺς ἀπὸ τῆ κε
 λῆ μου, ἰσχυρίζομαι τὸ ἐπιτάγμα, ἀπὸ
 εἰς τὸ περιβόλιον κατὰ τὴν προσοχὴν, ἢ ἐν τῷ
 ὄμα ὡς ἔδον ἐπὶ ἔκπτον ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ
 νεκροί, ἢ οὐαίται πῦρος, ἢ ἑσάβαν ἀνθρώπων
 ἔπειτον κατὰ γῆς, ἢ ἑκρυβον τὸ πρῶ
 στικόν μου. διότι ὁ φοβός, ἢ ἔρμος τοῦτο
 πατέλαβε τὰς ζωτικὰς δύσας μὴ, τὸσον ἢ
 ἰδουαμοί εἰς ἑμαυτὸν ἔλθει ἐπὶ πλῆον, ἢ τὸ
 ἀποφῆς, ἵως ἐπὶ πλῆον ἔξ ἄλλης τερπνοτή
 τας Φωίης ἔγνων τὸν ἑμαυτὸν μὴ ἰδουαμοί

νον, ἥτις ἐλέγε μοι ἵως. οὐ ἀνδραπὴ γυ
 ἔφτι, ἢ βλαψοὺ κατὰ
 καὶ καὶ ὅτι αὐτοὶ ἀπο
 καλυφθῆ γράψον πῶς, ἀς ἰδοῦμαι τῶν με
 τὰ ταῦτα πῶς. ἔγερθαι ὄρθος, ἢ ἀναβλί
 τας κατὰ ἰδὸν αὐτοῦ μορφῆν ἵως
 Ζημιωμοί, ἢ ἑμπεδοκίτου ἰσταν
 εμορφοτάτων γῆτων, ἢ ἀπὸ τῆς μεγαλο
 κρεπῆς. Ζημιώας ἔδωτο φοβόν, ἢ σίβας, καὶ
 ἑκράται ἐν τῇ χειρὶ ἀπλωμένη Περγαμῶν ἐν
 ὄρηματος. Περσάβα, ἢ ἑκρυβον τὸ πρῶ
 στικόν μου, ἢ ὡς παραπλησίασα ἑγὼ πρὸς τὸν
 καὶ ἰαλίνα τὰ γυνάτια μου κατὰ γῆς τῷ
 ἀναγνώσει: τότε ὁ πρῶτος ἴφρημοι, οὐ
 ἀνδραπὴ ἀνάμει, καὶ ἵταγε πρῶτον εἰς τὴν
 Σάλασαν, ἔκλυσε τὸ σῆμα σὺ, ἔπειτα κρῖ
 φων, ἢ ἀνίγνυθαι, ὅτι ὅπως οὐ ἰφρῶτατο ἢ
 ἀναγνώσει ταύτης τῆς Δίλτα, ἀλλὰ πρῶτον
 τὸν κα πλῆον, ἢ τὸν καθ' ἑαυτοῦ. ὅπως μὴ
 ἰαλίση ἀπὸ οὐ ἢ ἰδουαμοί.
 Ἀπλῶν, ἢ ἔκλυσε τὸ σῆμα εἰς τὴν

6
 Σάλασαν, καὶ εὐθείς ἔκρυψε εἰς τὸν Διόντα,
 ὅπως ἀπλῶσε τὴν Περγαμῶν κατὰ γῆς, καὶ
 ἀπὸ μοι, ἀναγνώδι, ἀναγνώδι γῆν οὐ ἀνδρα
 πὴ τὴν κατὰ τῆς ἀμαρτίας τῷ Διόντῃ Χερσὶ
 τῷ ἑξαγορευθέντος πολιτικῆς ἀπὸ τῷ οὐ τοῦ
 Θεοῦ, Διόντα κρῖσιν, ἢ οὐκ ἀκριβῶς, ὅτι ἢ
 ἀμαρτία ἐνός τοῦτο ἢ ἀγνώμονος, βοῶ ἰνα
 πῶν σὲ θρῆν τῷ Θεῷ, ἢ ἕκαστα βιάζεται ὁ
 Θεὸς αὐτῶν κολάσαι. ἀνίγνυσε τὴν γυγραμ
 μήν βιβλῶν, ἢ ἑμπεδοκίτη τὰ ἀκόλυθα λόγια.
 Κινεῖσθαι ἀρχισ, ἢ Κινεῖσθαι ἀπολίσει
 τὸ βυζαντινὸν τῆς Ἀνατολῆς βασιλείας, ἢ ἀν
 θρῶπι, ἀνίγνυσε ἀπὸ τῶν Κινεῖσθαι ἵως
 τὸ βυζαντινὸν ἀνίγνυ τὸ ὄνομα ὀνοματος, ἢ
 συνακατήσας τὸν ἰαφῶν, ἔφ' ἢ μὲλα συμ
 βῆναι ἰαίθη, τὸ ὄνομα ὁ Θεὸς ἀποφάσεις, ἢ
 ἢ ὁρῶντα Δία βολῆ ἀμαρτίας ἑσσι: πλη
 ρῶσθαι δὲ κατὰ τὴν ἐπιτάγμα ἰατωτάδα τῷ
 κινεῖσθαι δευτέρῳ, ἢ τὸν ἑρῶν. ἔφ' ἢ ἔδα
 ἰατωτά τὸ ἰατωτά βασιλείου εἰς χάρας
 τῶν Σακαρῶν, ἵσταναι δὲ αἰ οἰκία διαφθα
 ρῆται, οἱ ἑσσι Νεοὶ μυσταμοί, ἢ οἱ πρῶ
 καταβῶνται, ἵως τῆς βυζαντινῆς ἰατωτάδα

7
 ἀποφάσεις, ἰαίθη Δίλη ὁ Θεὸς, ἵως γυ
 ρῆση ὁ Διόντα τὴν διακοσῆση τὴν αἰδανθῆ τῷ
 βαρῶς τῆς παντοδυναμίας αὐτῆς χάρας, καὶ με
 τανοῖση, ἢ ἀναδραμῆ πρὸς αὐτῶν, καὶ ἰδοῦ
 μοι μετὰ ταῦτα, ἢ ἐκρῶδετος γῆται.
 Ἀλλ' ὁμοῦ οὐ ἀνδραπὴ μὴ φοβῆ, ἰσχυ
 ρῶσθαι: νόθον εἰς τὴν χάριν, ἢ ἑσσι μᾶλλον
 τῆς προτέρας ἰσχυρότερος, ἢ ἵπ' αὐτὸ τὸ τῷ
 κόσμῳ πρῶτος, το ὅποιον μὲλα τὸ διαφθα
 ρῆ, μὲλα ὁ Θεὸς τὸ ἰατωτά τὴν κινεῖσθαι κρῖ
 στικῶν γῆς, ἢ τῶν προτέρας κινεῖσθαι, καὶ
 καθάρως εὐθὺς τὸ ἰσχυρῶν τῆς ἀσπίδος Ἀγα
 ρῶν ἵως τῷ διαφθαμένῳ κατὰ, καὶ διαμῆ
 στικῶν ὑπὸ τῶν ζυγῶν ἵως τῆς ἀσπίδος
 ἀλλῶν σχεδὸν ἰατωτάδα, ἀναγνώσει τὴν με
 γάλῃ τῶν ἀπῆσαν, ἵσταναι ἵως ἀπῆσαν
 ἵσταναι ἀπὸ τῶν πῶν τῆς κρῖσιν μὴ ἵσταναι κα
 τὰ γῆς, καὶ μετὰ μεγάλη ἰαλωγῆ ἢ ἀπῆ
 σαν ἰατωτάδα ἵσταναι τὸν βυζαντινὸν Διόντα

Εἶτα ἐξῆρσας ἀπὸ τιν Φωνὴν ἑὸς αἰδου
 σιματάτη γραλαίη, ἢ ἀναβλήσας ἄδον ἐνα
 γέροτα μακρολευκόνεον, ἢλοπρόσωπον, ὡς
 ἀκτιβολόντα. ἔτος ἤϊατο τὴ δεξιὰ μὲ ὤμου,
 ἢ εἰπεμο ἑμῆνος. ἔγχε υἱὸ ἀνδρῶν, καὶ
 βλεῖον πρὸς ἢ ὀτι ἢ ἀνδρῶν, γραψον
 αὐτὸ εἰς ἀταμίσην τῶν Μεταγενετέρων ἐν τῶν
 πικῶν τῆ ἰγῶ γυρέθην ἢ ἔπεσον
 ἐμπροσθεν τῆ σεβασμῆ ἑκείνη γέροντος, ὡς
 λαβῶν με τῆ χειρὸς, ἔσερξε με πρὸς
 ἢ παραντίνα ἐλαλεμο ἦτος.

Ἀγαθαγγελε, ὄλεε τῆ Θεῖ, οὐζεύον
 ταυτην τῆν ὄρασην με ἑκείνης τῶν
 ἀνάστησον τὸ πνεῦμα σου, ἀκόησαν τὸ ὄραμα
 τῆ ἑκείνη καὶ ἢ ἔνοησον, ἔσερ
 ἐκεῖ λείπει εἰς τὸ ἀνακληρωμα τῆ ὄφθαλμοῦ
 ἐν τῆ ἰδῶ καὶ συμβῆσαι. ἔπειτα ἀνοήροτον
 ἑαυτὸ τῆ ὄρασην τῆ ἰδῶ τῆ ἑκείνη ἢ πα
 ραβαλε τῆ ἀποκάλυψη μὲδ' ὄν ἑκείνη ἔ
 ὄν καὶ ἔπον, καὶ ἔγραψον πρὸς τὸν ἑβραϊκῶν
 λαῶν, ἢ γράψον αὐτὸ αὐτὸ ὄρασην, πρὸς τῆ
 ὄρασην τῆ χρονοῦ με τῶν ὄρων τῆ ὄ
 ὄρασην τῆ χρονοῦ με τῶν ὄρων τῆ ὄ

κείνο αὐτὸ αἷματι ἐξηγόρασαν, καὶ ὡς ἡ διατα
 χῆς σοὶ Φανεροῖ ἢ διδάσκουσιν, ἵνα μὴ ὕπερ τῆ
 μῆλοτος ἀμφιβάλῃς. ἀνέβλεψα τὸ λοιπὸν
 πρὸς ἢ ἐν τῶ ἄμα ἔδον ἐν τῶν κυμάτων
 τῆς θαλάσσης, ἢ ἐξήρχετο μάχας τῆς τερατώ
 δης, λευκὸς ἢ αἰπίεργος αὐτῆ χρω
 ματισμῶν πολλοῦ χρωμασῶν ὡς πεποικιλμένοι
 κηλῶν, ὡς εἶχον ὄματα πυροφόρα, ἢ ἐν τῆ
 μετώπῃ αὐτῆ ἐξήρχετο δύο ὄρα ἑκείνα, ὡς
 κἀκεῖ πετυρωμένα, ἢ μεταξὺ τῶν δύο κερα
 τῶν ἐν εἰς ἀσπρ ἐπὶ τῶ μετώπῃ τῶ δια
 ὄρασην ἢ εἰδενικῶν τῆν ὄρασην τῆ ἀνδρῶν.

Ἐκείνη ὁ ἑκείνη ἐν τῶ ὄρασην ἑκείνη ἵστα
 ἑκείνη ἵστο περυσμῶν ἵστο ἐν χρονοῦ περυσμῶν.
 μακρὸν πρῶν ἑκείνη, ἢ πλατὺ πρῶν ἑκείνη, ἢ
 ἢ γυγραμμῶν λατινῶν χρονοῦ μετὰ ἀν
 δρῶν ἑκείνη ἢ Μερβῆνα μετρητῆ τῆ
 λόγῃ, ἀπὸς ὁ Θεὸς ἐφανέρωσεν τῶ ὄρα αὐ
 τῶ Ἀγαθαγγελο, ὡς ἰσχυρισμῶν αὐτῆ κα
 τῆ τῆ ἑκείνη ἐν τῆ ἀποκάλυψη ἑκείνη.

Ἐκείνη ὁ ἑκείνη ἐν τῶ ὄρασην ἑκείνη ἵστα
 ἑκείνη ἵστο περυσμῶν ἵστο ἐν χρονοῦ περυσμῶν.

ὡς βασιλικὰ ὄρασην ἡ μεγάλη, ἢ ἑλαμποι
 καὶ τῶν πολλῶν πολυτίμων λιθῶν, ἢ εἶχε κα
 τῆ ἑκείνη τυκόμενον ἐν χοίλειον ἀπὸ τῆ λα
 τινικῆ ἀλφασθητῆ, μελανῶ τῶ χρονοῦ ἢ ἰδῶ
 ἄδον, ὅτι ἐν τῆ Περγαμῶν κρενδισίαζεν ἡγῶν
 ἐπρόδεται, καὶ ἄδον τὸ γυγραμμῶν ὡς
 τεχνοῦσται ἐν κῆδον εἰς υἱὸς ἀνδρῶν, ἢ ἰδῶ
 Μοιχαῶν μετὰ καυῆς βίβλου ἢ καλλῶν
 οὐκοδενίμοις παραγένετο. ἢ ὁ σατανῆς ἡγε
 μοῦ ὑπερσπίζεται τῶν ἐπιχειρημάτων ἑκείνου.
 καὶ ἰδῶ ὁ ἑκείνη ἑκείνη ἐν τῶ ὄρασην αὐτῶν κατα
 ὄρασην ἢ ἰδῶ ὁ ἑκείνη Μοιχαῶν συνδουμάται
 ἢ ἀπείρου λαῶν, ἢ κατακαῖται τῆ ὄρασην
 ἢ ἑκείνη, συνδῶται ὄρασην, ἢ ὄρασην. ἢ ὁ ἑκείνη
 περὶ τῶ ἐν ἰδῶ αὐτῶ ἀντικῶν. ὄρασην τῆ
 διαφθορῶν ὁ Μοιχαῶν ἀδουάτων ὄρασην. ἢ ἰδῶ
 ἄδον τῶν ἑκείνη ἀνοήροτα τῶν πο
 ρφῶν ἢ τὸ δῶδῆμα ἢ ἰδῶ αὐτὸς διαμερίζον
 τὰ δύο βασιλικὰ ὄρασην, μετῆλθεν αὐ
 τῶν τῶν πορῶν εἰς καὶ ἰδῶν διαγωγῶν, ἢ ἰδῶ
 ὄρασην αὐτῶ ἀνοήροτα τῶ ἑκείνη διαδῶματος
 ἢ ἰδῶ ἄδον ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτῶ ἀπὸ
 ὄρασην ἑκείνη ἑκείνη εἰς τῆ Γερμανίαν. ἑκείνη

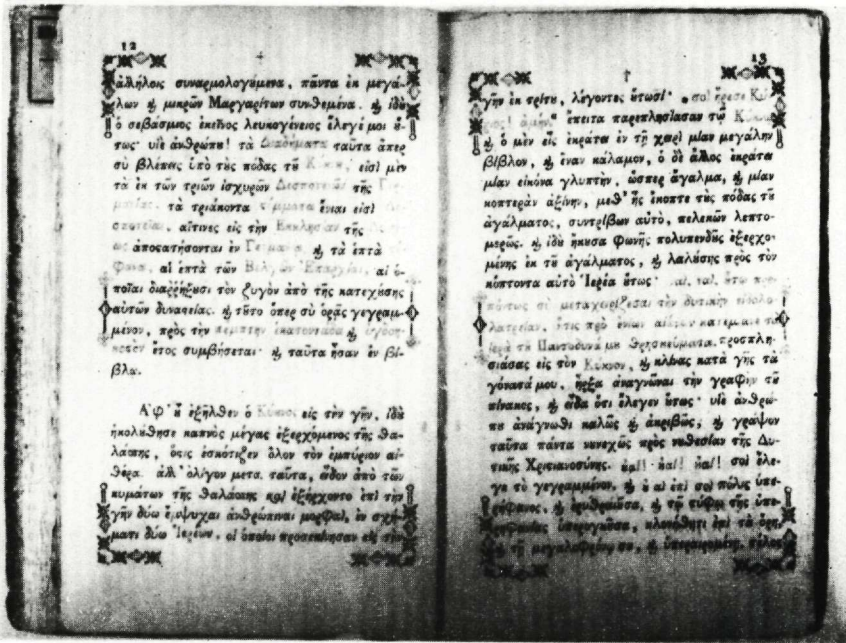
ἑκείνη ἑκείνη ἐν τῶ ὄρασην ἑκείνη ἵστα
 ἑκείνη ἵστο περυσμῶν ἵστο ἐν χρονοῦ περυσμῶν.

ἑκείνη ἑκείνη ἐν τῶ ὄρασην ἑκείνη ἵστα
 ἑκείνη ἵστο περυσμῶν ἵστο ἐν χρονοῦ περυσμῶν.

ἑκείνη ἑκείνη ἐν τῶ ὄρασην ἑκείνη ἵστα
 ἑκείνη ἵστο περυσμῶν ἵστο ἐν χρονοῦ περυσμῶν.

ἑκείνη ἑκείνη ἐν τῶ ὄρασην ἑκείνη ἵστα
 ἑκείνη ἵστο περυσμῶν ἵστο ἐν χρονοῦ περυσμῶν.

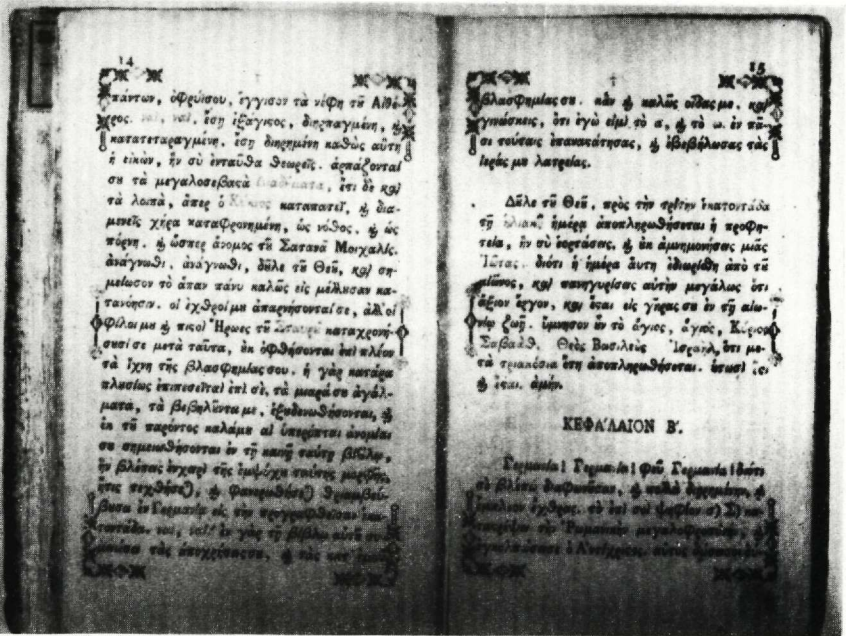
ἑκείνη ἑκείνη ἐν τῶ ὄρασην ἑκείνη ἵστα
 ἑκείνη ἵστο περυσμῶν ἵστο ἐν χρονοῦ περυσμῶν.

12
 ἄλλος σωματολογαμα. πάντα ἐν μεγα-
 λων ἢ μικρῶν Μαργαρίτων συνδεμένα. ἢ ἰδι-
 ὸ σβασμὸς ἰκθῆος λευκογόνου ἔλγει μοι ἔ-
 πως υἱὸ ἀνδρῶν! τὰ διαγράμματα ταῦτα ἀπὸ
 σὺ βλεπῶς ἐπὶ τὰς πόδας τῆ Κ κ κ κ, εἰ μὴ
 τὸ ἐν τῶν τριῶν ἰσχυρῶν Διαποικίᾶς τῆς Γε-
 ρουσίας. τὰ τελευτῶτα ἑμματα ἔκαστα εἰσι
 οὐκ ἔστιν. αἱ τινες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς
 ἀποκατήσονται ἐν Γερμανίᾳ ἢ τὰ ἑπτά
 Φασ. αἱ ἐπὶ τῶν Βαλτικῶν Ἐπαρχίᾶς, αἱ ὅ-
 ποια διαζήσονται τὸν ζυγὸν ἀπὸ τῆς κατεχόμε-
 νῶν αὐτῶν δυνατείαι. ἢ τῆτο ὅπως σὺ ὁρᾶς γεγραμ-
 μένῳ, πρὸς τὴν ἀριστερὴν ἰκατοστάδα ἢ ἕξ
 ἑκατὸν ἔτος συμβήσεται ἢ ταῦτα ἦσαν ἐν βί-
 βλαι.

Α' Φ' ἢ ἐξήλθει ὁ Κύριος εἰς τὴν γῆν. ἰδὲ
 ἠκολούθησε κατὰς μέγας ἐξερχόμενος τῆς Θα-
 λασπῆς, ὅπως ἐκποῖται ἅλιν τὸν ἰμπίριον αἰ-
 θῆρα. ἀλλ' ἄλλῃ μετὰ ταῦτα, ἔδωκε ἀπὸ τῶν
 κερμάτων τῆς Βαλθασκῆς καὶ ἐξήρχετο ἐπὶ τὴν
 γῆν διὰ τὸ εὐαγγέλιον ἀνδρώπων μαρτυρῶν ἐν σχη-
 ματι διὰ ἰερέων. οἱ ὅποιοι προσετίθησαν εἰς τὴν

13
 γῆν ἐν τῆσιν, ἄγροτες ἔθνη! καὶ ἔπειτα Κ
 ἔπειτα παρεληφθῆσαν τῶ Κ
 ἢ ὁ μὲν αὖ ἱεράτα ἐν τῇ χειρὶ μίαν μεγαλή-
 βιβλον, ἢ ἑνὶ πάλαιον, ὁ δὲ ἄλλος ἱεράτα
 μίαν εἰκόνα γλυπτῆν. ὡςπερ ἀγάλμα, ἢ μίαν
 κοπιεῖαν ἀξίον, μὴδ' ἦ ἰσποτε τὰς πόδας τῶ
 ἀγάλματος, συτρεθῆν αὐτὸ, πικρῶν λεπτο-
 μερῶς. ἢ ἰδὲ ἦκουσ Φωνῆς πολυκενδρῶς ἐξερχο-
 μένης ἐκ τῆ ἀγάλματος, ἢ λαλῶσας πρὸς τὸν
 κἀπὸντα αὐτὸ ἱερέα ἔπος. καὶ ταῦτα ἔσω πο-
 πόντος οἱ μεταχρῶσῃσαι τὸν ἀριστερὸν πόδα
 λατρείας. ἔτις πρὸς τὴν αἰτίαν καὶ ἰερέων τῶ
 ἐπὶ τῆ Πατριάρχῃ καὶ Θεσσαλονίκια. προσλη-
 σίας εἰς τὸν Κόκκον, ἢ ἄλλως κατὰ γῆν τὰ
 γόνισά μου. ἔξκα ἀναγῶναι τὴν γραφίαν τῶ
 αἰσῶς, ἢ ἔδωκε ἔπειτα ἔπος υἱὸ ἀνδρῶν
 ἢ ἀναγῶναι διὰ τῆς ἀρεθῆς, ἢ γραφίαν
 ταῦτα πάντα κενχῶς πρὸς τὴν ἑσθῆν τῆς Δι-
 κτῆς Χριστιανοσύνης. καὶ! καὶ! καὶ! οἱ δι-
 γὰ τὸ γεγραμμένον. ἢ ὁ αἰετὶ σὺ πῶς ἔσε-
 ῖσθῶς, ἢ ἠμφορῶς, ἢ τῆ τῆσιν τῆς ἑσθ-
 ῆς ἀναγῶναι, κληροδοτῆ ἑπὶ τῶν ἑσθ-
 ῆς τῆ μεγαλοπρεπῆς, ἢ ὑπερομῆς.

14
 πάντων, ὀφρῶσιν, ἑγγύσιν τὰ νύκτῃ τῶ Αθῆ-
 νῶν καὶ καὶ ἐπὶ ἱερατικός, διαπραγματῆς, ἢ
 καταταξαγμῆς, ἐπὶ διακρίσῃ καδῶς αὐτῆ
 ἢ εἰκόν, ἢ σὺ ἰταῦδα θεωρεῖ. ἀναζῶνται
 σὺ τὰ μεγαλοσεβαστὰ ἰαδῶματα, ἔτι δὲ καὶ
 τὰ λαπὰ, ἀπερ ὁ Κύριος καταποτῆ, ἢ δια-
 μετῆ χεῖρα καταφρασημένη, ὡς τοῦτος, ἢ ὡς
 πόρτῃ ἢ ὡςπερ ἄνομος τῶ Σατανα Μαργαρί-
 ἀναγῶναι, ἀναγῶναι, ἄλλε τῶ Θεῷ, καὶ σπ-
 μελοσιν τὸ ἀπαι πάνυ καλῶς εἰς μέλλουσι κα-
 ταφῶσιν. οἱ ἰχθῶροι μὴ ἀπαρησῶνται ἴσῃ, ἀλλ' οἱ
 Φίλοι μὴ ἢ κπὸ Ἦρωος τῶ Σατανα καταχρῶσῃ-
 σῶσι μετὰ ταῦτα, ἐν ὀφρῶσιντα ἑπὶ πλῆθος
 τὰ ἰχθῆ τῆς βλασφημίας σου. ἢ γὰρ κατὰ
 πλῆθος ἰκαποῖνται ἐπὶ σὲ, τὰ μικρὰ σὺ ἀγῶν-
 ματα, τὰ βιβλιῶντα μὴ. ἰφθῶνδῶσιντα, ἢ
 ἐν τῶ παρῶτος κἀλλῃ αἱ ἰκαρῶνται ἀνομῶς
 σὺ σπρῶνδῶσιντα ἐν τῇ κἀπὶ ταύτῃ βίβλῳ,
 ἐν βλεπῶς ἰσχυρῆ τῆς ἐπιλέχῃ πῶσιντα μαρτυ-
 ρῶντα περὶ τῆς, ἢ φωνηθῶντα) ἰκαρῶντα
 βλεπῶς ἐν Γερμανίᾳ εἰς τὴν σφραγῆσῶντα ἰκα-
 ρῶντα καὶ, ἔτι ἐν γὰρ τῆ βίβλῳ αὐτῆ
 ἰκαρῶντα εἰς ἀναγῶντα, ἢ ἑπὶ τῶν ἑσθ-
 ῆς

15
 βλασφημίας σου. ἀπὸ ἢ καλῶς αἰσῶς μὴ. καὶ
 γῶσιντα, ἔτι ἰγὰ ἀπὸ τῶ α, ἢ τὸ α ἐν τῶ
 οἱ ταύσας ἰκαρῶντα, ἢ ἰβιβλιῶσας τὰς
 ἰκαρῶς μὴ λατρείας.

Ἄλλε τῶ Θεῷ, πρὸς τὴν ἑσθῆν ἰκαρῶντα
 ἐπὶ ἰκαρῶς ἡμέρῃ ἀποκαρῶνδῶσιντα ἢ προφῶ-
 τετα, ἐν τῶ ἰκαρῶσιντα, ἢ ἐν ἀμνησῶσιντα μῆς
 ἰκαρῶς. ἔπειτα ἢ ἡμέρῃ αὐτῆ ἰκαρῶντα ἀπὸ τῶ
 αἰσῶς, καὶ σφραγῶσιντα αὐτῆ μεγαλῶς ἰκα-
 ρῶντα ἔργον, καὶ ἑπὶ εἰς γῶσιντα ἐν τῶ αἰ-
 σῶντα ζῶν. ἰκαρῶντα ἐν τῶ ἄγῶς, ἄγῶς, Κῆρῶς
 Σαβαλῶ. Οὗτος Βασίλειε ἰκαρῶντα ἔπὶ τῶ
 τῶ τριακῶσιντα ἐπὶ ἀποκαρῶνδῶσιντα. ἰκαρῶς ἰκα-
 ρῶντα ἑπὶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Γερμανία) Γερμανία) Φῶς Γερμανία) ἰκαρῶντα
 ἐν βλεπῶς ἀναγῶντα, ἢ καλῶς ἰκαρῶντα, ἢ
 ἰκαρῶντα ἰκαρῶντα. ἔπὶ τῶ αἰσῶς ἰκαρῶντα
 ἰκαρῶντα ἐπὶ Γερμανίᾳ μεγαλοπρεπῆς ἢ
 ἰκαρῶντα ἰκαρῶντα ἰκαρῶντα ἰκαρῶντα

16
 ραμιν. η ικανοποιήσει. η νομοσεις σκαιτη
 ηλμοικ είναι. η εφδοξου. αλλ' εγω βλε-
 πως εφπατριστη. η μετω σοι τυτο ανει υ-
 περβολη. τωδ' απλωσ' οτι μενη ανει Ιερω-
 ιως. καβατες οι Ιδαυοι. οι θανατωσαντες τον
 υιον τη Θεω εν πολει Δαβιδ. ο ες μεν ως
 εχει η αληθεια. αυτοι οιδε. οτι ισθ ισχυρη
 δια μεση τοιυτη συμβαντος. ισθ μεν δεδοι-
 μασιη απο των νοφωσαν αιρεσεων. αλλ'
 βλασφημιανη δια της αποκασιαν. ο δε με-
 ταγενετης σε ηω. εσαι ετυχιετος. η των
 προγενετων σου μαλλον ευφωρητερος. εκαιω
 η εκαιωσ της αποκλιπται. αγαπας τον ο-
 κω. η η πικρ σε. η η εν ευαγγελιη φανερω-
 σικ ανακληρι τον των τελων διαταξιν. αλλ'
 ω Θεε! (το τελος αναγει' ολη την καλην αρχη)
 βλεπω τη αποκασιαν ηη επι οι εισφε-
 ρομιν. η ερετξωσαν την Ριζαν τον ζηλον
 σε ελαττωσαι. της Φιλιου αποκληρωσαι.
 ιπιστωγας τωσάυτας νοφωσιαι αιρεσις. οσα
 εις τα των υπεργων χρωματα τη λευκη Κριση
 εσαι επι σοι επι κλων καβατες αφανει το μα-
 γικολογιω τη Δειε Αμω. το σφραγιτωσ υπε-

17
 της απολυτρωσεως ημων. βλεπω αποθωμιας
 της Ιερτας. χαλαρωσαν την πικρ εξεθρημα-
 τας τας θυσιαι. η τα υστερ ηωσιν Ιερω. εως
 μεταγενετης σε διετραμμενις. η Ιπικω απο-
 κελυμειν η αρχαλιωτες. κλοσισον ανει πη-
 δαλιη. και ανει κυβερνη εν η βασιλεια σου
 χωρη βασικωσ' δεπν το πτωμα. λιπηρ η τυ-
 χη. ω Θεε θαυμασον! ομωσ υει ανδρωπυ. ο
 Θεωσ υπερασπιστε) των αρετιων. η της κακ-
 στεριαι αυτων συνηγορει. εκαιη εξ αυτης μεν
 της αρετιαις Γερμανιας. η δι αυτης δε αν-
 τωθρηι την αληθεια. μετα ταυτα. και η ε-
 φειδης λατρεια της εφδοξουσ' ηωσιν αυτη
 μαλλον των ελων φυλην εκδιωσει εαδερωτα-
 τα την αποστολινην αληθεια. οτω σοι εσαι. και
 ετω σοι εσαι αμην. εν ηη Απασ' ης εσαι ετυ-
 χισου. το σφραγιτωσ δ' ηωσιν εν αυτης ανα-
 λαμψη. αυτη αυτη αυτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Ω κινδορος πόλις! πάσας εβλαβησεν
 ερωτην αιματι. οι βασιλες σε χρωστωσαν

18
 δια τα δικαιο μαρτυριου. η οι προ-
 τω Χριστω ως θυματα εν μαυλιω αγγελουδου ε-
 στειχον. πυ ει νω η υιοθβια σου; πυ ο ζηλος
 σε; παύτως. παύτως βλεπω σε εφδοξωσαι. αλλ'
 η αντικειμενα πατιρεσ σε τη αποσεισαι. η η
 δη υπαρχικ παρινομωσ η Ιερουσολω. η δια τι
 κατα της αληθειας εβλασφημικ. ο Θεωσ σε
 εγκυκατελεπεν. ο Θεωσ σε αποκρηνει. η ο δια-
 βολωσ σε κρυβει. αυτοι εσιν υπεφωσικ και
 ψευσικ. οδ' Ιγνως αλωμα ιμενη. θυγατηρ αυ-
 τω. η πολαικ δια τυτο ω ασφαλης εσθ. η κα-
 ταπεπορευμενη. η οδιν η Ανατολη ταπεινω-
 σει σε. η ισθ αυτης αιχμάλωτωσ και υποτι-
 ταγημη. οι Αποκασιαν εχιστοι τας εκεμ-
 ιαισ κεφαλας της ασικου σου. τηςεσ κατωχθ-
 νων τα ποεφωσικ σου) υπ' αυτων διετηγη-
 μιαι. η Τιακα απετηγημη υπο της ποδωσ. η
 το τραβασιλιωσιν υπο των μαουριων αυ-
 των Ιπικω κατακατωριμινω. η εσοστωια σου
 καταπαύσει. η ετη λευτινη χηρησ βλαβησ
 μεταμωφωριμινω. η ελε) ο κωσικωσ την με-
 κσαλαγησικ. Ιερυφικα την αιωνιη αληθεια. η
 Αιμασι σαιτην χρωματωσικ. ειαταφωσικωσ

19
 την αγιότητα μου. η εμεμλιση εν τη Α
 εφδοξωσικ εις ανωκαλιου της αποκαλιαι. η
 σελαιων λησων. εθικωσ νεωτεριματωσ εν τη
 πικρ των ανδρωπικω. η αποκλεισασ την εκκλη-
 σιαν μου. Αθωσ εις Αθωσ εις το τετχη σε η με-
 νει. η ισθ εφωμινη ως η αγια πολωσ Δαβιδ.
 η Ανατολη μεν εκλιμει επι σοι. οδ' διαπο-
 ρωσ ισθ δεδοιμασιμη. η χρωματωσικ Αθωσ
 απρογυμιατωσ. αυτη ταπεινωσ του αλαζικωσ
 τραχηλωσ σου προσηκουσα επελεισθ λατρεισαι
 μετα τα κρυειαντωσ τη εν Βιζοντιε θυσιαση-
 ρωσ μου. αμην.

Ομοι τάλαση Ανατολη, ομοι εσθ εις της
 εφδοξωσικ εκπονωσικωσ. διότι σε βλεπω καταδυ-
 κωσικωσικ η προδομιν εν της λατινικωσ ε-
 στωδωσικωσ. ω Τωμωσ αποκασιεσ' τότε μεν. το-
 τε ταπεινωσισθ. οτωσ βασιλεωσ των Σαχικωσ
 τα αναγινωσικα σου επεκαρφησικωσ εις οδωσικωσ.
 καδωσικ τη γυναικ εν τη γησικωσ' οι δωσικωσ
 κατωσικωσ εβαλιφουσι τας αρεσιαισ σου. οι
 αυταρκατωσικωσ μεταβληθησικωσ εις ποσικωσ δα-
 κωσικωσ η πικρ της καρδιασ σου. οι αχλωσικωσ

Β 2

20

Και ἄρξῃς σα μεταλλαγῆσαι εἰς κρείται, ἢ
 μετανοῶν ἀλοήτως ὡς λοιμῶδες λύκος, ὁ χα-
 λῖνος δασμῆς τῆς ὀδόντας, ἢ ἐν κρηῶ, καὶ
 χαλκῶ συντεφθῆσονται ἀσπαγῶδες σα. κείνος
 σκληρῆ σιδήρ διαβῆσται τὸν ἰσθμὸν τῶν μυ-
 κτηρῶν σα, ἢ τὸ χαλῶς τὸ ἀσπίδι σου εἰς
 Ἰου Δίδεω: ἔχονα ἐν τῇ γενέσει τελευθῆ-
 σεται ἡ δόξα σα.

Ἴδου ἑπτακεφαλος, Βαβυλωνίος πύργος,
 τὸ αἰῶνα ἐν ἐκδοίῃ σε, καὶ Σατανάω σε.
 οὐκ ἀνδραει ἰκνοῦν τὸν κερῶν, ἢ ἰσαρῆμ-
 στον τὰς ἐκατοστάδας, ἢ βλεψῆς τὸ πᾶν Φα-
 νερῆμενος ἀπὸ ἀντιλογίας. ἀνάμαον γῆν ἐπὶ
 δοκιμῶδες. ἢ κερῶδες, διότι ἡ δόξα τοῦ
 αἰῶνα εἰς ἀμετὰ ταῦτα εἰς τὸν κόσμον
 Φανερωθῆσεται. γῆν κρη, γῆν σαδερῆ ἕως
 Σακῆ, ἢ ἔξῃς τὸν εἴφανο τῆς αἰῶνα ζωῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ω γῆρας βαθεῖα, ἢ ἀπειρος, ἢ ἄβυσσος
 ἀόρατος, ὡ νεκρῆ ἀκαταρῆτα! κρη σῶ

21

Ἰαλὸ Γερμανία, δότι οὐ ἐστὶ ἄπειρος, ἐπὶ
 ἐφθῆσονται ἐν Σαυμάσι. ἐφθῆσονται οἱ
 ἀλαζῶνες ποιμένες σου κοσμοκράτου ἐξ εἰς
 τῶν Κεφῶν. ἢ ἄσπερος ἐπαρχία εἰς ἄλλας πό-
 λεις, ἐστὶν κρηκασίῃ ἀπὸ πλείων λογῶν
 ἰστικῶν. οὐ κρητὶ ἐστὶν ἀδίκως, ἢ Κρητικῶς
 μέλας ἰδιοτύσιον, ἢ ἐπὶ σῶ παραθῆματα
 ἀπολυθῆσονται οἱ κρηκασίῃ, οἱ ἰστικῶ
 σα ἰστικῶ σαδερῶ. Ὁ Γερμανία! ἔσε σαδ-
 κῶς ἡγῶν ἀδίκως σα, ἀλλὰ ἴστικῶ, ὅτι
 εἰς υἱὸς σα ἐν τῷ αἰῶνα σα, καὶ οὐκ ἐπι-
 κρηθῆσεται ἢ ἀναβληθῆσονται οὐκ ἰστικῶ
 ἰστικῶ, ἢ γῆνται κρηκῶ τῶν κρηκῶν, σα-
 κρηκῶ ἢ ἐν τῷ ἀλαζῶν σα κρη. Ἰαλῶν
 κρη, ἢ κρηκῶ ἀπὸ τῶν κρηκῶ τῶν κρηκῶ
 σα ἀπὸ τῶν κρηκῶ ἢ κρηκῶ εἰς ἀπὸ τῶν κρηκῶ
 κρηθῆσονται. ἔμην.

Καίονται, Φρεθ ὁ Κρητικῶ τῶν ἰστικῶ
 λαοκῶν, ἢ ἰστικῶ ἀπὸ μόνον τῶν ἰστικῶ
 κρηκῶν λογῶν, ἢ κρηκῶ ἐν τῇ κρηκῶ ἰστικῶ
 τῶν ἰστικῶ κρηκῶ. καὶ ἰστικῶ τῶν ἰστικῶ
 σα. ἢ ἀπὸ τῶν κρηκῶ ἐφθῆσονται ἰστικῶ

22

λομαί σε παιδεῦσαι. καὶ ἰστικῶ, ἀλλ' ἔμην ἰ-
 στικῶ σα ἐπὶ τῆς δόξης μου, δότι ἔχω συμ-
 παθεῖαν ἕως σα. δῶσα ἐν τῶν ἀγγέλῶν μου
 ἰστικῶ: ἢ λαμαί σα ἰστικῶ ἀπὸ τῶν μου φῶγγυ-
 σα, ἢ ἰστικῶ τῶν ἰστικῶ ἀπὸ τῶν μου. δότι οὐκ
 σιμῶσα μεθ' ὑπομονῆς τῶν ἰστικῶν μου, ἢ ἀπὸ
 ἰστικῶν ἐπὶ ἀγαθῆ ἀπὸ, ἀλλ' ἐπὶ σῶ. ἢ
 ἐγὼ εἰμι ὁ κρηκῶ σα, ἢ οὐκ ἐστὶν ἡ ἀγαπῆ
 μου. ἢ τρυγῶν μου καὶ οὐ μέλει ἐν κρηκῶ τῶ
 κρηκῶ μου.

Καὶ ἰδὸν ἔσαν τῶν κρηκῶ Σαυμάσι
 ἰστικῶς μέγας. ἰστικῶν ἐν Σαυμάσι,
 ἢ ἰστικῶ ἐπὶ γῆν ἰστικῶν, ἀπὸ ὑποκρη-
 κῶν. ἢ ἰδὸν ἔσαν ὁ μὲν ἐξ Ἀλαζῶν, ὁ δὲ
 ἐκ τῶ Παρῶ. ὁ ἰστικῶ ἐξ Ἰαλῶν, ἢ ὁ ἰστικῶ
 ἐν Σαυμάσι. ἢ ἰδὸν τῶν κρηκῶ ἰστικῶ
 ἀπὸ τῶν κρηκῶ, ἰστικῶ ἐπὸν τῶν κρηκῶ
 κρηκῶ. ἢ ἰδὸν ἐν κρηκῶ τῶν κρηκῶ
 κρηκῶν ἰστικῶ κρηκῶν, κρηκῶ ἰστικῶ
 κρηκῶ, ἢ ἰστικῶ κρηκῶν κρηκῶ. Γερμανία!
 καὶ καὶ ἰστικῶ κρηκῶν κρηκῶν τῶν κρηκῶ
 κρηκῶ τῶν κρηκῶ κρηκῶ, ἢ οὐκ ἰστικῶ

23

καὶ τὸ ἔργον κρηκῶ σα, ἢ ἰστικῶ κρηκῶ
 κρηκῶ ἀπὸ τῶν κρηκῶ. ἔγδ κρηκῶ ὁ ἰστικῶ
 ἢ τὸ ἰστικῶ.

Ἔξῃς ἐξ ἀπὸ τῶν κρηκῶ. ἢ ὁ ἰστικῶ
 σα ἰστικῶ κρηκῶ, κρηκῶ κρηκῶ οἱ ἰστικῶ
 κρηκῶ, ἀπὸ τῶν κρηκῶ τῶν κρηκῶ ἀπὸ τῶν
 κρηκῶ, ἢ ἰστικῶ κρηκῶ ἀπὸ τῶν κρηκῶ, ἢ
 κρηκῶ, κρηκῶ κρηκῶ ἢ κρηκῶ. ἢ κρηκῶ
 σα ἰστικῶ κρηκῶ, ὁ ἰστικῶ σα ἀπὸ τῶν κρηκῶ
 ἢ ἀπὸ τῶν κρηκῶ ἢ Σαυμάσι, ἢ ἢ Ἀλαζῶν κρηκῶ
 σα ἰστικῶ κρηκῶ κρηκῶ σα ἰστικῶ. ἢ κρηκῶ
 κρηκῶ, ἢ κρηκῶ, δότι οὐκ ἀπὸ τῶν κρηκῶ
 κρηκῶ κρηκῶ κρηκῶ. ἢ κρηκῶ κρηκῶ τῶν κρηκῶ
 κρηκῶ, κρηκῶ κρηκῶ κρηκῶ, καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν
 κρηκῶ, καὶ μετὰ οὐκ ἀπὸ τῶν κρηκῶ ἐν τῇ
 Κρηκῶ, ἢ κρηκῶ ἢ ἰστικῶ κρηκῶ. ἔμην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Ω κρηκῶ καὶ ἀπὸ τῶν κρηκῶ (κρηκῶ κρηκῶ)
 ἢ κρηκῶ κρηκῶ) ἀπὸ τῶν κρηκῶ κρηκῶ
 κρηκῶ ἢ οὐκ ἢ ἀπὸ τῶν κρηκῶ κρηκῶ

24
 ρίαν νήαν, νίαν Φριπτιν ἕρσειαν. ἢ ἰδὼν
 ῥίπτατο καταφθεῖραι τὸν Βαβαλιὸν μανιῶν
 τοῖς τρέστον τῆς Γερμανίας. τὸν τρέ-
 μον τῶν ἰγμίων, τὸν ἀσπλαγχνὸν
 τὸν ἰπερσάτην τὸν ἐχθρὸν τὴν αὐ-
 θεσπὴν γένος. ἢ ἰδὼν λίθος τρέγμος ἀποδο-
 δοκισμασμένος ὑπὸ τῶν οἰκοδόμων. ἐγενήθη εἰς
 περὶ αὐτὴν γωνίας, νηῶν, καταβαλεῖ, συντρί-
 βει, καταφθεῖραι, καὶ ταπεινὸν τὸν θεοῦ
 εἰς ὡς προπέτης φεύγειν ἔσθρατος,
 ἀποικας, ἢ περιεργος, ἀπόδημος τρέχει, ζή-
 τει ἀπὸ τῶν βαβαίων βοδίων, συλλήματος
 τῶν διοικήσεων, πύτων τῶν δυνάμεων ὡς ἀπε-
 γνωσμένος, ἐν κούβητος, καὶ σαλασαφίως τῆς
 ζῆον παραδίδωσι ζῆτον ἀνυγερόθησι, τεργεῖται
 μντοι ἐνέρας εἰς ζῆμιαν τὴν πολυμυῖα πολ-
 λεμάχῃ ἢ ἀγνάλα ἢ αὐτὸς γήσται αἰτίας
 τὴν καυῶ, ὅμως ἐν ἐπὶ ἀθερσίνουτον. σῶσται
 ἀπὸ τῆς περιεργίας ὁ νίος τροπαιχίης, ἢ με-
 τὰ ἐπιπέδῃ πανεργίας μαντεῖσται, ἢτοι τεργεῖ
 ἐπὶ γυμνασίῃ ἑαλῆ τῆς Πυλαίας, ἢν μετα-
 τῶν ἄθροιστον γῆσται θεομῶν θεομῶν, ἢ ἀπὸ
 αὐτῆν εἰς τὸν θεῖον ἢ περιεργίαν τὸν αὐ-

25
 ῥῶνον πρὶν αὐτῶν ἀρμάσῃ. ἐγείρεται ὁ
 κρείφεται εἰς τὴν παρθεῖα, ἀλλ' ἂν ἰμαί, ἰδὼν
 εἰς ἀπαν τὸ σῶμα καταλείπει, ὅς τις σχεδὸν
 πρότερον τὸν νόμον κατετόμαζε. ἢ ἰδὼν αὐτὸν
 πάντων αἰ δόξαι τὴν δικυχῆ, Αἰοταρία, αὐτῶν
 Ἄλλος Κύριος, ἄλλος Μακρίων ὁ τῶν Ρω-
 τῶν Μονάρχῃ τῶν ἀποτῶν τοῦτον νηπῆς, ἢ
 ἱερέμαχος γήσται, ὑποτάττει βαρβαροῖς πλα-
 σίνοις τὰ σῶμα, ἔσται τῶν ἢ ἐπαρχίας ἀε-
 μασί πτομτος, καταταλεῖ Φοβερὸν τὸν Βασι-
 λεον, ἢ ἀναγλυθὸν εἰς τὸν σῶμακατα κόσμῳ
 αἰσὶ γήσται νίος Φριπτιν ἱμπίον. ὁ κόσμος
 βλεπει, ἰλιόδερος αὐτὸς γήσται ἢ προσεῖ
 ἀντεγίσται τὴν ἀποδεδῶν ἴσται τὸ ἐσῆμα, καὶ
 τῆς ἰδίας αὐτῆ φίλος δόξαι ἐπὶ σῶματον τὴν
 ἱεῖστος κατατροπιδόντος, χριεῖ ἐν ἰσῆθ ὁ
 Μονάρχῃ. ἀλλ' ὅμως μολίς πλεθῶται ὁ εἰς ἡ-
 λίας αὐτῆ πρηνεῖσται ἢ ἱγναταλίαν τὸν Βα-
 σιλεον, εἰς βίη ἀπλοσῆ ἱμπίων, γῆσι ἑσῆθ
 ἰβήσται εἰς τὸν θεῖον, ἢ ἀληθινῶν τῶν ἰσῆθ
 τῶν Π. οὐ. βρωγὸν τὸν Βασιλεον, εἰς τὸν
 σῶμα, ἀλλ' ἰπὴν ἰσῆθ εἰς ἰδίας δόξαι

26
 ῥῶνον ἐγκαταλείπει τὸν Βασιλεον, δικυχῆς Κύ-
 ριος εἰς πλῆον βιάζεται τὰ κακῶ του. δῆμι
 γυκαίης ἀπὸ τῆς Μοναρχίας ἕρσει τὴν
 κατοχῆν. ἢ δευτέρα ἐκαῖ ἐπὶ δόξαι, ἢ τρίτη εὐ-
 τυχῆ, ὑπόδειξαι τὸν τρίτον Πέτρον εἰς τὴν Κο-
 ρυῖαν. ὁ τέτατος πῆτος ἄρχεται τὰς δόξαις
 ποίει. ὁ δὲ πέμπτος εἰς τὸν Π. ἰσῆθ ὁ μάλι
 ἀπλοσται τὸ τὴν ἑσῆθ κατὰ τὸν ὅμοιον, ἢ τῶν
 Ἰσραηλιτικῶν ἀφαισῆται τὴν δυνάμιν. ἔσται ἀ-
 νεφανῶσ ἀλλαγαμῶ τῆς Δ. αὐτῆς τὸν Μπά-
 βαρον ἐκροτὸν ἱμπίον, ἔσται τὸν θεῖον δε-
 σμῆς Ἀρχιερεῖς, ἢ πλῆον τῶν ἐπιὸν κατεβί-
 ζων τὸν θεῖον, δῶσι τοῖς υἱοῖς ἢ ἀδελφοῖς αὐ-
 τῶν τὰ Διαδῆματα, ὅπως ἐπὶ αὐτῆσ τῆν κατὰ
 τὸν Θεὸν τῆς πίεως ἢ ἐπὶ αὐτῆσ ἀθήσται. Γα-
 λῆσ τεταπεινωμένη. Ἀλῆσῃ ἢ παρῆτος ἀπο-
 λῆται τὴν κέρων. ὅμως ἢ ἔσται τὸν Αὐγῆτον
 ἀποσῆσται εἰς εὐχῆται, ἢ ἀποσῆται. νῶν, νῶν,
 δαυμάσται. ἢ γὰρ κατὰ σῶμασται φροσῆται ἢ
 πῆ τῆσ τῆσ ἀποκαταστάσεως βίβῆσται ἔσται ἐπὶ
 δευθῆσται ὁ υἱὸς αὐτῶ ἀσφαλῆ εἰς τὴν Δε-
 σποταίαν. ἀφ' ἢ ἢ ἀποδεδῆ ἀληθινῶν, ἢ ἢ
 ἀποκαταστάσται κατὰ τῆσ τῆσ ἀποκαταστάσεως

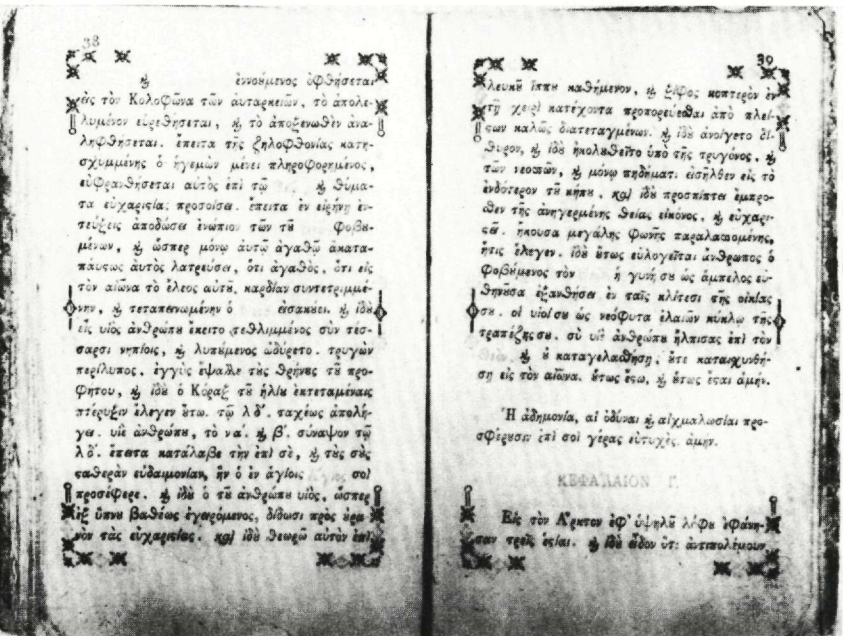
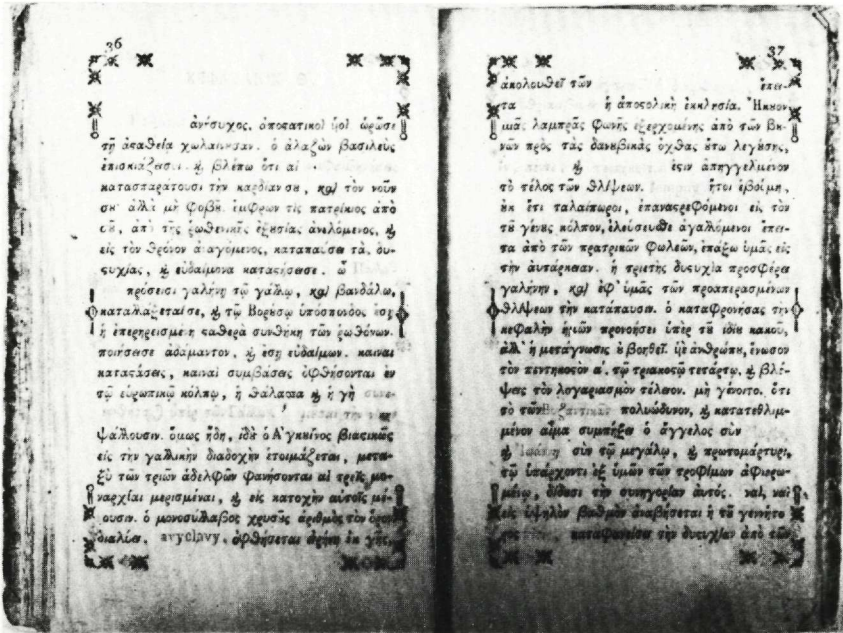
27
 ῥῶν ἰπερβῆται ἰσῆσται. ὁ ἐν αὐτῶ ἰσῆσται
 εἰς φόβος προσῆται αὐτὸν ποσῆται, ἢ ἀπο-
 τῆ κατὰ τῆσ αὐτῆ κατὰ τὴν προδῆμιον ἰ-
 μεχῆ. ἢ γῆσται ἀποφείρεται. ἢ τὸ ἱσῆθ
 δόντος δῶσται ἀνακαίμῆτος ἰσῆ τῆσ ἰσῆται,
 εἰ καὶ μετὰ ταῦτα ὀδυνηρὸν θάνατον βιάσῆται,
 τὸν υἱὸν αὐτῶ ἀφῆσται πῆ τῆ ζῶν τῆν αὐ-
 βῆσται.
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
 Πῆσται Φωτῆς Ἀγγέλι τὸν Φυλάσῆτον
 τῆν δευτέρα τῶν τῶν κόσμῳ, λεγῆσται ὅσως
 υἱὸν ἀνθεῖται, ἀνάβλεπον, ἀνάβλεπον πρὸς Ἀε-
 πτον, ἢ ἢ πῆ τῶν τῶν μέγας Βασιλεον ἀνασῆσται
 κατὰ τὸν δῆμι ἰσῆσται δόγματος. ἔσται αὐ-
 τὸν κατὰ φροσῆσται, ἢ γῆσται ἐπὶ θεῖον θε-
 ρῆσται. ἀποδῆσται νόμος κατὰ, ἢ πῆν κα-
 τὰ ἰσῆσται. καὶ ἰδὼν τῆσ μέγας ἰσῆσται
 ἐπὶ τῶν Βασιλεῖς, ἢ ἀνάγεται εἰς τὸν πῆτον
 ἀναδῆσται εἰς εὐχῆ. ἔσται λέγει ὁ Ἀγγέλιος
 Κιη. καὶ ἰδὼ ὁ νίος μέγας ἰσῆσται Βασιλεῖς
 γῆσται ταχῆς ἰσῆσται εἰς ἀποκαταστάσται

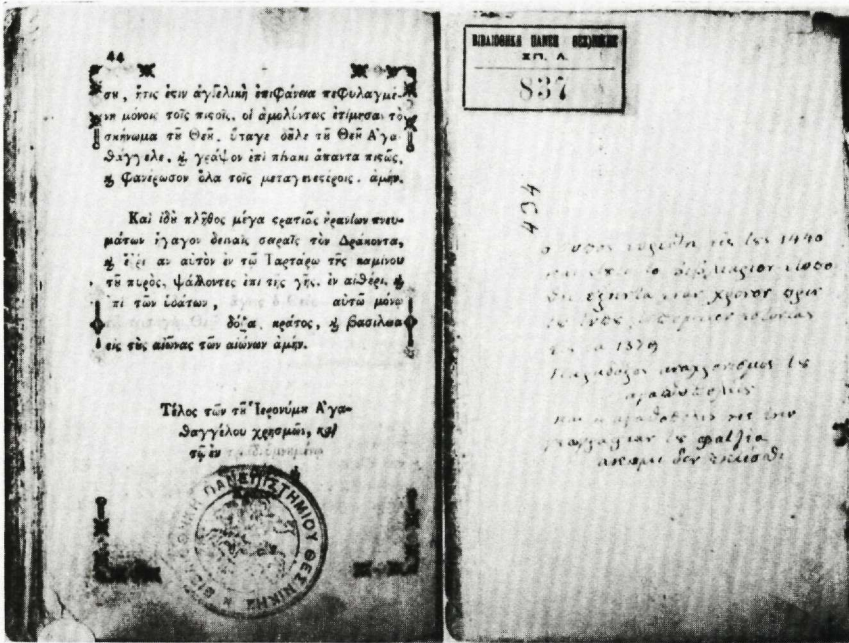
12
 σα την εκτην εκατονταδα, η ερηνα του αριθμου, η ιδιαιτερα τον
 οσον παρκειει της οφθαλμικης τῆς κεφαλῆς, η ελαβεν εις αυτην βιαως το σκηπτρον, η καταδεμασε το τῆς βασιλειου, η εγενεν εχθρατικῆς τελειος, η κληρονομος της
 Διγατρως, εκειδαν τον αριθμον, η οσον την εκατονταδα την παρνομον εναλαβεν της Αστρεως, η Ετερεως, η ιδι τρεις τανκοι Αλιεως, κατενιν οφαιρειται, η ιδι της Ετερεως, αι δυναμεις αφαιριζονται, απο τη ιδιου φαρμακων των προχρισμων, η ιδι νεανικος Βασιλευς Ίμφως, η Ισχυρος, η οσον αυτον την βασιλεια εν τη Ισδομη ολοκληρει εκατονταδα, με τα των τεταρακοντον αριθμων, συνδρακα τελειν εις κελιας, η ιδου βλπω οτι ο βασιλευς γινεται παραβιατικῆς των νομων, καταφρονητικῆς των συνδρακων, η αδωτων τας ομολογιας, γινεται αυτεθως μεταλυ των κραντων, γινεται βιαιωτικῆς μεταλυκατικῆς, η φρονητικῆς ος το ετερον κτημα, επειτα εν τοις ελεπτοις ψηφοις, καθαπερ

39
 πιστατος διαπυτος, η ως αυτεθως γινωσκουσι, αυτεθως δειλῶσι τη γεωμετρικῆ Ισχυρει, τῶ δισυχει Παβρω εγγυρησι το διδωμα, σπειδουσι οι Γαλλοι μετα προχειου ερατίας, η η πηδ θυμη εκ Γερμανιας, αλ ο δισυχει τι μελα γενιδα, η καταβαλες αυτου, επτε τη χειροισι εις τη νικη, η περσας την Ελω, η καταδρασεις την η καταπερσας των Φβων, η τριμων, η τα μαιωτικα μιση των αγγαλα η απο των αποτηματων η χαρην ηχρῆσι, η δευτερος η γηη το τη σαματικῆ σπικτρον δωρεται τα τῶ Λαρω, ο τριτακος τριβης απελευσεται, αλλα μετα ταυτα δυνασικη φαηται της Αουκρας, η γκαρμικη κηδωσιν αγνη, βαρως αποκαθινεμην η συρεβαση αυτης κηρας, κατηγυμιτος ο αειτωρ απο τη θυμη, ο μελων τειλοπος, αντιελος αυδης, ης τριτακος αυτεθως, η αιχμηλωτος, ο δισυχει γεωμετρικῆς, κατανοση το Βαλεος της αυτεθως γεωμετρικῆς, η το σαματικῆς γινωσκουσι την η αυτην κρατακτηρα, οσον

14
 της βασιλευς γενικως το βασιλειου αποτοιμω, η τα τεταρακοντα ετη, ακακος ηκων, η βειδος δισυχει, μετα των γενιτων αυτην καταβασιων απο τη Φρω, η ομοιος αυη γινεται, οτι τριτη γηη νεανς μελα βασιλειαι, ο προκαταγγελλωμοι, Ιδως Γερμανικω, Βαδαλοι ασοτοι, και, και, εκπαιτημῆτους ελα, ο, και, η ο Αλιετωρ η κηρην εν τη ειθισμῆρω, αυτηνικαι λεγιωνες μελωι τα προτερη συστατος φαησονται ελδεν τη βαλεν τελος εις τα σιμερα ετερου εν τη Γερμανικῆ αυτη, αλ εν τωτω αυτηγεγῆτος η συμπληρωτικῆς μνη τη παρανοση τοις εχθροι, οηλεση, ο προεκατης βασιλευς Φοβηται της τη ετερου δοσης, η ινυχως κατη τας τας διακωνων αυτητος, ομως μετα το περτηκοτον αλλαμβανη της χαλιωτικῆς Ισχυροτικῆς της προτερης βασιλειου βασιλευς τη εφωθενικῆ αταραξια, η αυτηνικῆ, ο αι δυναμεις της τειποσης, η αυτηνικῆ συμφορα, δε γαλακ Αηερικ δισυχει αυτης, ο ομοιος βασιλευς ζειει τον προτον αποθανατισαι το αυτην ονομα, εν μη η μνημη ποτη ελλησ

35
 αυτην τοις την ατραπον, η αυτηνικῆσαι προς τα τη Ρηου μνη αυτης παροτειναι, ο κριστατος ηγεμων των αυτηνικων αχθῶσι εν τη, η εθμιαν τελειω ερησιας εν τῶτω αυτηνικῆ, αποκαλυπτησι οι ποητοι της σφραγιας, η εν τη μετα ταυτα μεταμορφωσα αι αυτηνικῆς ποληταις παροτεινονται εν μωδῶ κηρδαιων, ηδη, αυτηνικῆ προσφικῆς βλεπωσι προσκαλεσηται παιδιμω, δοξάζεται η βασιλευς νεανς, η επιφανεστακς αυτηνικῆς Ολιηται, η των ενοχλημων διοικητων αυτης μνη γινεται, ταυτη εν τη κηρα αυτηνικῆ της χειρος διδωκαδος ο χειρος προγεγῆτος, αυτουσ σαφρησα, η αυτηνικῆ κοιηται, αυταμωθουσι σε βλεπω, αλλα συμφῆσι επιβληται η διαδοχη το αυτηνικῆ βασιλειου εν ταυτη, η λεγα νεανς το αυτηνικῆ βασιλευς προσφῆσαι εις τον ετερον αυτηνικῆ, η αυτηνικῆ, ταυτηνικῆ εν ταυτηνικῆ

Χειρόγραφη σημείωση στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ἐμπρόσθιου καλύμματος.

Ε Π Ι Μ Ε Τ Ρ Ο

Ἄλλ' ὦ δυστυχεῖς, τί μέλλει γενέσθαι; ποῦ ἀπάγει ὑμᾶς ἡ ὑψηλοφροσύνη ἐκτεῖναι τὴν νίκην; Τὰ ὑψηλά ψυχρά ὄρη, ἄθλιοι, ὑμῖν οὐ συμφέρουσι. Λυσσώδεις, ναὶ ἀφήσετε τὸν πρόχειρον χορόν, ὃν ἐπιάσατε. Οὕτως ὁ χρησμός λαλεῖ. Βλέπω, ἐγείρεται φοβερά ταραχή. Παννονία, βοήθειαν χρῆσον. Ὁλεθρος, λοιμός, καὶ πόλεμος φανήσεται ὅτι ὁ Κόσμος ἀπόλλυται ἐκ τοῦ Κόσμου. Μετὰ ταῦτα στρέφεται ἡ σφαῖρα, καὶ πίπτει κατὰ γῆς ὁ ἰσχυρότερος. Εἶπετο τοῖς χρησμοῖς ταῦτα τὰ λόγια. Συνθήκας ποιεῖν δοκοῦσιν ἄλλ' εἰς μάτην κοπιῶσι. Σύντομον ἐκεχειρίαν ἐγὼ ποιῶ ὑπὲρ ἀληθοῦς εἰρήνης οὐ λογιζομαι. Ὁ Ἄρης ἀπειλεῖ τρομερὸν ὄλεθρον. Ταχινὴ δοκεῖ τοῦ Σύμπαντος ἡ Συντέλεια. Καὶ ἰδοὺ ἐν στέλεχος ἐκ δένδρου Κεδρίνου, ἐξαίφνης ἐκταραττόμενον, ἐτρίξε δεινῶς, ὡσπερ ἤχος Ἀσπίδος. Καὶ ἀνοιχθέντος ἐν μέσῳ, εἶδον ἐξερχομένην μίαν τερατώδη Σαύραν, ἐν ποικίλοις χρώμασιν, ὅταν παιδαυμένον Ζωγράφου χεὶρ οὐκ ἴσχυε ζωγραφῆσαι. Ἐξελθοῦσα τοῦ στελέχους, καὶ πλησιάσασά μοι, ἤρε μου τὴν κεφαλὴν, καὶ εἶπέ μοι ταῦτα τὰ λόγια. Ὑἱὲ ἀνθρώπου, θαυμάσια ἐγὼ σοι λέγω, καὶ μὴ ἀμνημονήσεις τοῦ ἔργου, τοῦ σημειῶσαι τὸν χρησμόν μου. Γίνωσκε, ὅτι τὸ Βασιλεῖον τοῦ Φερδινάνδου, ὑπάρχει βραχύ. Καὶ τὸ στέμμα ὃ σὺ ὄρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ μένει εἰς κατοχὴν. Αὐτὸς μὲν τῷ ἀδελφῷ ἐγχειρῆσει τὸν ὄνο προσκτηθέντων Βασιλείων τὴν ἐξουσίαν. καὶ ὄψει τοῦτο μετὰ τὸν πεντηκοστὸν ἀριθμὸν. Καὶ ἰδοὺ ἐγένετο σεισμός τρομερώτατος καὶ εἶδον παρισταμένην ἔμπροσθέν μου μίαν ἀνθρωπίνην ὄλην τυρίνην μορφήν. Ἦτις στρεφόμενη πρὸς πάντα τὰ μέρη ἔβλεπε, καὶ θυμουμένῳ προσώπῳ ἐφόβει τὸν Κόσμον. Εἶτα στραφεῖσα πρὸς ἐμέ, ἰλαρῶ τῷ προσώπῳ ἔλεγέ μοι ταῦτα τὰ λόγια. Ἐγὼ ἡ πόρνη Σαβωάθεια, ἦν πρὸς καιρὸν τινα μοιχαλὶς, καὶ οὐ μετενόησα.

Ὁθεν κατεκρίθη ἐῖναι ἐξουθενημένην, καὶ ἐπὶ πᾶσι κατησχυμένην. Καὶ ὑφ' ἐνα ἔκτον Φίλιππον ἀλαζονία θεωρῶ ἐμαυτὴν ὑποκειμένην, καὶ αἰχμάλωτον, ὅτι αὐτὸς με φιλεῖ. Οἶδα τοῦτο οὐκ ἀνθρώπου, ὅτι ὑπ' αὐτοῦ ἔσομαι ἐξουθενημένη, καὶ καταπεφρονημένη. Ἄλλ' ὦ Θεέ, ἡ Λαμβαρδικὴ ἐξουσία αὐτῶ συμφέροι. Ἄλλος σύλλογος μετ' ἐμοῦ, ἀποβάλλει τὸν φόβον. Ἐκκλίνει τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν αὐτοῦ αὐχένα, τοῦ ὑποταγῆναι τῷ Νεοφανεῖ Ἠλίῳ ἐτοιμάζεται ναὶ ναί. Ὁ Ἅγιος Μάρκος ἐκτρέμει. Ἄλλ' ἔστιν ἀντιφάρμακον ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐκ Κερκύρας ὁ θαυμαστός συνήγορος τίθησιν ἐκπληξίν καὶ ἡ τοῦ ἐτέρου ὑπερβάλλουσα ἀλαζονεῖα, νενικημένην καταπίπτει, καὶ λαμπρὰς τελεῖ συνθήκας εἰρήνης. Δοξολογοῦσα ἀνυμνεῖ τὸν τροπαιοῦχον, καὶ ὑπερασπιστὴν Ἅγιον. Ἀκούσας ταύτης τῆς διηγῆσεως, διελογιζόμενη μικρόν. Ἄλλ' ἐν τῷ διαλογίζεσθαι με, εἶδον ἕνα κατὰφρακτον πολεμιστὴν. Ὅστις παριστάμενος ἔλεγέ μοι ὄλεθρον ποιῶσιν οἱ Ὀθωμανοὶ τὸ Ἰλλυρικόν, καὶ ἡ Παννονία ὑπ' αὐτῶν φεύγουσι. Κοιλαλγία δεινὴ ἔξει ταχέως τὴν Βασιλικὴν γυναικαῖ αὕτη δυστυχῶς ἀποστερεῖται τῆς μονωτάτης ἀδελφῆς. Ἀπολείται ἀπροσδοκῆτως τοῦ Ἐτρουροῦ ἡ σύζυγος. Καλύσεται τὴν τύχην οὐκ ὀφείλω. Καὶ ἰδοὺ εἰς ἀετὸς κατέβαινε ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ ἐξῆμισε τρία σφαιρίδια, ὡς κάρυα μεγάλα, καὶ ἰδοὺ αὐτὰ ἀνάγεται. Καὶ ἰδοὺ φωνὴ μία, ἣτις ἐλάλει κατὰ τόνδε τὸν τρόπον Ὑἱὲ ἀνθρώπου, ἀποθανεῖται ἡ τῶν Ῥώσων τρίτη νεάνις ἀπὸ τοῦ. Αὕτη ἐπιμελεῖται τοῦ στερεῶσαι τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν διαδοχικὴν Κυβέρνησιν ὅμως οὐ δοκεῖ εἰρηνοποιεῖς. Ὁ Δαφνοστεφηφόρος Καῖσαρ φαίνεται μοι κατὰ τινα τρόπον, ὅτι ἐπίδημος ἔσται εἰς τὴν Οἰκουμένην. Καὶ ἰδοὺ ὁ Ἄετὸς ἐλάλει οὕτω Δυστυχῆς γύναι, οὐ μὲν τοι εὐφρανθήσῃ ἐπὶ τοῖς τέκνοις σου, κἂν πάντα ὦσιν, εἰ καὶ ὑπὲρ τῶν τριῶν παρεγγυᾶται ὁ ὄρθων. Καὶ ἰδοὺ μία Περγαμηνῶδης πυραμὶς πυρίνη, καὶ ἰδοὺ μία ἐπιγραφὴ μέλαινα ἐπ' αὐτῇ, περιέχουσα ταῦτα τὰ λόγια. Κίνδυνοι, θάνατοι, ἄτομα, διαφοραὶ, λοιμοί, πείναι, καταδρομαὶ, ἐμφύλιοι πόλεμοι, παραβιασμοί, σεισμοί, φαινόμενα Οὐράνια φανήσονται. Ἄλλ' ὦ Θεέ, μὴ γένοιτο, ἵνα ἡ τοῦ Καίσαρος Ἄξια ἀμοιβαία δευχθῇ. Βίαια κακά. Ἄλλ' ὦ Θεέ, ὅμως τί εἴποιμαι; Τὸ τέλος τῶν κακῶν τελευτᾷ μετὰ τῆς ζωῆς τῆς Βασιλικῆς γυναικός. Ὁψονται μετὰ τὴν λῆξιν τὸν διαμερισμὸν οἱ Σάξονες, οἱ Πάβαροι. Οἱ Σάξονες, οἱ Παυαροὶ εἰς τὸ δέκατον ἔτος μερίδας ἔξουσιν. Ὁ Βασιλεὺς κρατεῖ τὸν στατήρα, καὶ ἀπὸ τῶν λαφύρων μετοχτενεῖ, καὶ μετὰ συνθηκῶν, καὶ συμφωνιῶν λαμβάνει τι μέρος. Οἱ Αἰρετικοὶ Γερμανοὶ εἰς ἐναλλαγὴν τοῦ Καίσαρος πανσθενεῖ τὴν αἰτίαν λαμβάνουσι, καὶ ἀπὸ τῶν προτέρων συμβάσεων βία ἀπαλλάττονται. Ὁ Βασιλεὺς τέκνον οὐχ ἔξει ἐκ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ οὐχὶ ἐκ

τοῦ Αὐγούστου. Ὅφει τὴν Μοναρχίαν χρονίζουσιν. Ὁ Τρομερὸς Αἰὼν προσοίσει τὸν χρυσοδωδέκατον ἀριθμὸν ἔπειτα βεύσει μέλι καὶ γάλα κατὰ πάντα Κοπάζουσιν αἱ ζάλοι, καὶ ὀλοπληρῆ πεντήκοντα ἔτη Βασιλεύσει ἡ Γαλήνη. Ἡ Ἀλήθεια θριαμβεύσει. Καὶ ὁ Οὐρανὸς χαρήσεται τῇ ἀληθείᾳ δόξῃ. Ἀνυψωθήσεται ἡ Ὀρθόδοξος πίστις, καὶ σκιρτήσῃ Αὐτὴ ἐξ Ἀνατολῆς πρὸς Δυσμὰς, ἵνα μακαρίζηται. Φρίξουσιν οἱ Βάρβαροι, καὶ ὄλωσ τρέμοντες, κατὰ κεφαλῆς ταχέως ἀποφεύζονται, ἐγκαταλιπόντες τὴν μητρόπολιν τοῦ Κόσμου. Τότε ὁ Θεὸς ἔσται δοξαζόμενος. Καὶ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι τὰ ἔργα τῆς παντοδυναμίας Αὐτοῦ. Οὕτω γένοιτο, καὶ οὕτως ἔσται, Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Ἦκουσα φωνῆς ἐρχομένης ἀπ' Ἄρκτου ἧτις ἔλεγεν οὕτω. Ῥωσσία, ἐξύπνησον γοῦν ἐκ τοῦ ὕπνου· πρὸς σὲ ὁ λόγος τοῦ Ἀγγέλου τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐν τῷ πρωΐ τοῦ Ἡλίου ἐμπλησθήσεται ἐλαίου καθαρῷ ἢ λαμπάς σου. Καὶ πρὶν ὁ Ἡλιος ἐν τῷ Ἀνατολικῷ Ζωδιακῷ φανῆ, σὺ μὲν ἐμφανῆς ἔσῃ ὡς φίλη ἡγαπημένη. Ἴδου τὰ ἄριστα πολεμικά σου ὄργανα γεμίζουσι τὸν αἰθέρα μελωδίας. Οἱ πολεμισταὶ καὶ Ἡρώες σου ψάλλουσι σχεδὸν τὰ νικητήρια. Προσκαλοῦντες σε ἀναμορφῶσαι τὸν πλακοῦντα ἐξ Ἀλφίτου Ἀμιάντου σὺν τῇ τοῦ Χριστοῦ εὐκρινεῖ σφραγίδι. Ὅστις μὲν τῶν ἡμερῶν σε ἐρρύσατο ἀπὸ τοῦ σκότους τῆς διεστραμμένης εἰδωλολατρείας. Δράξαι τῶν ὄπλων ταχέως ὡς ἀδελφῆ μου· ὕπαγε Συνηγόρησον τῇ ἐξ Αὐτοῦ αἰωνίῳ Ἀληθείᾳ. Ἐπειδὴ εἰς σὲ ἐτηρεῖτο τὸ σημεῖον τῆς τοσαύτης φωταγοῦς δόξης. Ἀλλ' ἄκουσον ἀδελφῆ μου πεφιλημένη· Γίνωσκε, ὅτι ἐκ τῶν Ἀγαρηνῶν εἰς τὴν ἐβδόμην ἑκατοντάδα ἔσῃ ἐνοχλουμένη καὶ ἐπαρίθμει σχεδὸν περὶ τὸν τεσσαρακοστὸν. Καὶ ὄψει, ὅτι ἔσῃ Τροπαιούχος.